

*Het Evangelie volgens
Paulus: Galaten*

Inhoud

1. Een rustige, bescheiden jeugd	5
2. Reuzen overwinnen	10
3. Crisis	15
4. Broederlijke liefde	20
5. Karakter ontwikkelen.....	25
6. David en Saul	31
7. Gevaar in een tussenweg zoeken.....	36
8. De nederige verheven	41
9. Groeien in Gods wijsheid.....	46
10. Geheimen van succes.....	52
11. De verhevene vernederd.....	57
12. Hartverscheurende gevolgen	62
13. Een erfenis van barmhartigheid en gerechtigheid.....	67

Deze uitgave wordt gerealiseerd door gaven van leden en door vrijwillige bijdragen, waarvoor wij bijzonder dankbaar zijn.

Uitgegeven door de
Generale Conferentie van
de Seventh Day Adventist
Reform Movement
P O Box 7240, Roanoke
VA 24019, USA
Web: <http://www.sdarm.org>

Nederland
Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Mezenhof 41
9561 CC Ter Apel
Bank:
NL27 INGB 0004294694
BIC nummer: INGBNL2A
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Suriname
Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Kashmirstraat 104
Paramaribo
Boerbuiten
Postbus 8141
Web: <http://www.zda-ref.nl>

De Sabbat Bijbellessen, een dagelijks studieprogramma, zijn alle op de Bijbel en de Geest der profetie gebaseerd zonder toevoegingen. De citaten zijn zo kort mogelijk om beknopte, exacte gedachten weer te geven. Tussen haakjes staan enige woorden om in te staan voor een duidelijk, passend verband en een goede leesbaarheid. Verdere studie van de bronmaterialen wordt sterk aanbevolen.

Illustraties: Advent Digital Media on the front

cover; Map Resources op pagina 4, 30, 72; Good Salt op pagina 51, 72.

Voorwoord

Dit kwartaal zullen de Sabbatschoolstudenten over de hele wereld studeren over het evangelie volgens Paulus, zoals geopenbaard in zijn brief aan de Galaten. Wat kunnen we leren van deze korte maar krachtige brief?

“(In Galatië) leerden velen, dat het noodzakelijk was om de Joodse gebruiken en ceremoniën te onderhouden; dat een strikte gehoorzaamheid aan de wet, zonder te geloven in het bloed van Christus, voldoende was voor de zaligheid.” –Van Jeruzalem tot Rome, blz. 404.

“Paulus smeekte degenen, die eens in hun leven de kracht van God hadden ervaren, tot hun eerste liefde voor de evangeliewaarheden terug te keren. Met onweerlegbare argumenten schilderde hij hun het voorrecht om vrije mannen en vrouwen te worden in Christus, door wiens verzoenende genade allen, die zich algeheel overgeven, bekleed worden met het kleed van Zijn gerechtigheid. Hij nam het standpunt in, dat iedere ziel, die gered wilde worden, een onvervalste, persoonlijke beleving van de dingen Gods moest hebben.” –Van Jeruzalem tot Rome, blz. 284.

“De apostel begreep, dat de meest afdoende maatregelen moesten worden genomen en de ernstige waarschuwingen gegeven moesten worden om de gelovigen van Galatië voor de gevaarlijke invloeden, die hen bedreigden, te behoeden.” –Van Jeruzalem tot Rome, blz. 282.

“Verlossing in Christus betekent een einde te maken aan de overtreding van de wet van God en vrij te zijn van elke zonde; geen hart dat met vijandschap tegen de wet van God wordt bewogen, is in harmonie met Christus, die op Golgotha heeft geleden om de wet voor het universum te rechtvaardigen en te verhogen.” –Faith and Works, blz. 95.

“Zijn (Christus’) stromende bloed en Zijn gebroken lichaam voldoen aan de eisen van de verbroken wet, en aldus overbrugt Hij de kloof, die de zonde heeft gemaakt. Hij leed in het vlees, opdat Hij met Zijn gekneusd en gebroken lichaam de weerloze zondaar zou kunnen bedekken. De overwinning, behaald bij Zijn dood op Golgotha, verbrak voor altijd de beschuldigende macht van Satan over het universum en legde zijn beschuldigingen het zwijgen op, dat zelfverloochening onmogelijk was bij God en daarom niet essentieel in de menselijke familie.” –God’s Amazing Grace, blz. 153.

“God verlangt, dat het plan van de hemel zal worden uitgevoerd en dat de goddelijke orde en harmonie van de hemel zegevieren in elk gezin, in elke gemeente, in elke instelling. Heeft deze liefde de samenleving doortrokken, dan moeten we de uitwerking van nobele principes zien in christelijke verfijning en hoffelijkheid, en in christelijke naastenliefde tegenover de verworpenheid van het bloed van Christus. Geestelijke verandering zou in al onze gezinnen, in onze instellingen, in onze gemeenten te zien zijn. Wanneer deze verandering plaats vindt, zullen deze middelen instrumenten worden, waarmee God het licht van de hemel aan de wereld zal schenken en aldus, door goddelijke discipline en training, mannen en vrouwen geschikt maken voor de samenleving van de hemel. Jezus is heengegaan om woningen voor te bereiden voor degenen, die zich door Zijn liefde en genade voorbereiden op de verblijfplaatsen van gelukzaligheid.” –God’s Amazing Grace, blz. 250.

Moge de Heer ons helpen onder hen te zijn, die dit voorrecht echt waarderen!

–De Sabbatschool Afdeling van de Generale Conferentie

Eerste Sabbatgaven voor een kerkgebouw in Odessa, Oekraïne

Odessa, de 4e grootste stad in Oekraïne, heeft een populatie van 1.017.699 (2020). Gelegen aan de noordwestelijke oever van de Zwarte Zee op het kruispunt van Europa, het Midden-Oosten en Azië, staat dit multiculturele vervoersknooppunt bekend om zijn drukbezochte plaatsen, stranden en recreatie complexen. Odessa trekt een groot aantal toeristen, vooral in de zomer. De zeehavenstad is ook een belangrijk wetenschappelijk en educatief centrum van het land, met studenten uit zowel Oekraïne als het buitenland.

Historisch gezien is de dominante godsdienst in Odessa lange tijd Orthodox geweest, maar andere christelijke denominaties, zoals het Jodendom, zijn talrijk. Het is vrij duidelijk, dat deze stad volop mogelijkheden heeft om het evangelie te prediken. De gunstige tijd loopt ten einde, en er moet nog zoveel gedaan worden voor de redding van zielen!

De Reformatieboodschap vordert in Odessa, en de belangstelling groeit; er zijn gemeenteleden en mensen, die op zoek zijn naar de waarheid, en in het najaar van 2018 verhuisde een predikant met zijn gezin naar Odessa om verder zendingswerk te verrichten. Maar helaas hebben we nog steeds geen vaste plaats voor aanbidding.

Beste broeders en zusters, we vragen u vriendelijk om de verkondiging van het eeuwige evangelie in onze stad te ondersteunen met uw gebeden (Lukas 10:2). De dienaar van de Heer geeft ook van pas komende boodschappen, die vooral relevant zijn aangaande Odessa: “Er moet een speciaal werk gedaan worden op plaatsen, waar mensen voortdurend komen en gaan. Christus werkte veel in Kapérnaüm, omdat dit een plaats was, waar reizigers steeds doorheen kwamen, en waar velen verbleven.” –Evangelism, blz. 585. “Het licht komt: ‘Ga voorwaarts, betreed nieuwe gebieden, en de dienende engelen zullen u voorgaan... Richt gedenktekens op in nederige huizen van aanbidding en stel een plaats veilig voor de kleine kudde van de Heer, die uit de gewone kerken zal worden geworpen’.” –Letters and Manuscripts 14, Letter 260, 1899.

Wij geloven, dat God voor de redding van velen een lichthuis van de waarheid wil vestigen in Odessa; daarom vragen wij uw gulle giften voor de bouw van een gebedshuis in onze stad. Bij voorbaat zijn we u en de Heer dankbaar, en we bidden, dat Hij eenieder van u overvloedig mag zegenen.

–Uw broeders en zusters in Odessa

Paulus' bekering en roeping

Tekst om te onthouden: “Om hun ogen te openen, en hen te bekeren van de duisternis tot het licht, en van de macht van de satan tot God; opdat zij vergeving der zonden ontvangen” (Handelingen 26:18, eerste deel).

“Uit de meest verbitterde en meedogenloze vervolgers van de gemeente van Christus verrees de bekwaamste verdediger en meest succesvolle heraut van het evangelie.”
- Sketches From the Life of Paul, blz. 9.

Aanvullende studie : –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 84-93.*

ZONDAG

26 september

1. IN IJVERIGE WOEDE

A. Wie was Saulus van Tarsen, en welke misleidende opdracht voerde hij ijverig uit? Filippiensen 3:5-6; Handelingen 26:4-5, 9-11.

“Hij (Saulus) had geen persoonlijke kennis van Jezus van Nazareth of van Zijn missie, maar hij nam gemakkelijk de minachting en haat aan van de rabbi's jegens iemand, die zo ver stond van het vervullen van hun ambitieuze hoop; en na de dood van Christus sloot hij zich gretig aan bij priesters en heersers in de vervolging van Zijn volgelingen als een verboden en gehate sekte.” –*Sketches From the Life of Paul, blz. 10.*

B. Maar welke gebeurtenis had op de een of andere manier de geest van Saulus verontrust? Handelingen 6:8-12; 7:57-60.

“Er was geen wettelijk vonnis over Stefanus uitgesproken; maar de Romeinse autoriteiten werden omgekocht met grote sommen geld om de zaak niet te onderzoeken. Saulus leek doordrongen te zijn met een uitzinnige ijver op de plaats van Stefanus' proces en dood. Hij scheen boos te zijn over zijn eigen geheime overtuiging, dat Stefanus door God werd geëerd op het moment, dat hij door mensen werd onteerd.” –*Sketches From the Life of Paul, blz. 20.*

2. PLOTSELING GEARRESTEERD**A. Leg Saulus' standpunt en plan uit op weg naar Damascus. Handelingen 9:1-2.**

“Saulus werd door de Joden zeer gewaardeerd om zijn ijver bij het vervolgen van de gelovigen. Na de dood van Stefanus werd hij gekozen tot lid van de raad van het Sanhedrin, gezien de rol die hij bij die gelegenheid had gespeeld. Deze geleerde en ijverige rabbi was een machtig instrument in de hand van Satan om zijn opstand tegen de Zoon van God uit te voeren.” –*Sketches From the Life of Paul*, blz. 20.

“Saulus stond op het punt om voor zijn eigen zaken naar Damascus te reizen; maar hij was vastbesloten om een dubbel doel te bereiken, door onderweg alle gelovigen in Christus op te sporen. Daartoe verkreeg hij brieven van de hogepriester om in de synagogen voor te lezen, die hem machtigden al degenen, die ervan verdacht werden in Jezus te geloven, te grijpen en hen door boodschappers naar Jeruzalem te sturen om daar terecht en gestraft te worden.” –*Sketches From the Life of Paul*, blz. 21.

B. Wat stopte plotseling de woede van Saulus, en hoe reageerde hij angstig? Handelingen 9:3-5 (eerste deel).

C. Wat had Saulus geschokt om te ontdekken? Handelingen 9:5 (middelste deel).

“Wat een vernedering was het voor Paulus om te weten, dat hij al die tijd zijn krachten had gebruikt tegen de waarheid, dat hij, in de mening van Gods werk te doen, Christus had vervolgd. Toen de Heiland Zich aan Paulus openbaarde in de heldere stralen van Zijn heerlijkheid, was hij vervuld met afschuw over zijn werk en over zichzelf. De macht van Christus' heerlijkheid had hem kunnen verteren, maar Paulus was een gevangene der hoop. Hij werd lichamelijk verblind door de heerlijkheid van de tegenwoordigheid van Hem, die hij gelasterd had, maar dit was, opdat hij geestelijk zou zien, dat hij wakker geschud zou worden uit de loomheid, die zijn onderscheidingsvermogen had afgestompt en gedood. Zijn geweten, dat gewekt werd, werkte nu met een energie, die hem aanklaagde. De ijver van zijn werk, zijn hardnekkige weerstand tegen het licht dat door middel van Gods boodschappers op hem viel, veroordeelde nu zijn ziel.” – *Bijbelkommentaar*, blz. 440.

3. ONTWAAKT ALS UIT EEN DROOM

A. Wat bedoelde Jezus met Zijn slotopmerking? Handelingen 9:5 (laatste deel).

“De Heiland had door Stefanus, wiens duidelijke verdediging niet kon worden weersproken, tot Saulus gesproken. De geleerde Jood had het gezicht van de martelaar, dat het licht van Christus’ heerlijkheid weerkaatste, het scheen alsof het ‘het gelaat van een engel’ was, gezien. Hij was getuige geweest van Stefanus’ lankmoedigheid tegenover zijn vijanden en van zijn bede om vergiffenis voor hen. Hij was ook getuige geweest van de standvastigheid en blijmoedige lijdzaamheid van velen, die hij had laten pijnigen en leed had veroorzaakt. Hij had gezien, hoe sommigen om des geloofs wille met vreugde zelfs hun leven gaven.

Al deze dingen hadden krachtig tot Saulus gesproken, en bij tijden drong zich aan zijn geest de nagenoeg overweldigende overtuiging op, dat Jezus de beloofde Messias was. In zulke tijden had hij hele nachten tegen deze overtuiging geworsteld.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 86-87.*

“Elke poging om de voortgang van het evangelie te stoppen, leidt tot letsel en lijden voor de tegenstander. Vroeg of laat zal zijn eigen hart hem veroordelen; hij zal ontdekken, dat hij inderdaad tegen de prikkels heeft geschopt.” –*The Review and Herald, 16 maart 1911.*

B. Hoe reageerde Saulus, toen hij zag, dat hij verkeerd was geweest? Handelingen 9:6 (eerste helft).

“Hij werd met bitter zelfverwijt vervuld. Niet langer beschouwde hij zichzelf als rechtvaardig, maar als veroordeeld door de wet, in denken, in de geest en in het doen. Hij zag zich als een zondaar, absoluut verloren, zonder de Heiland die hij had vervolgd.” –*Bijbelkommentaar, blz. 440.*

C. Wat volgde er in Saulus’ ervaring? Handelingen 9:6 (laatste helft), 9.

“In de dagen en nachten van zijn blindheid had hij tijd om na te denken en hij wierp zich volkomen hulpeloos aan de voeten van Christus, als de Enige die hem vergiffenis kon schenken en hem kon bekleden met gerechtigheid.” –*Bijbelkommentaar, blz. 440.*

4. DRASTISCHE VERANDERING TE DAMASCUS**A. Hoe zegende Christus Saulus in Damascus? Handelingen 9:10, 15-18; 22:13-16.**

“Hoe anders, dan wat hij (Saulus) had verwacht, was zijn binnenkomst in die stad! Met trotse voldoening was hij Damascus genaderd, in de verwachting dat hij bij zijn aankomst zou worden begroet met uiterlijk vertoon en applaus vanwege de eer, die de hogepriester hem had verleend, en de grote ijver en doordringendheid die hij had getoond bij het opsporen van de gelovigen, om hen te brengen als gevangenen naar Jeruzalem, om daar veroordeeld te worden en zonder genade gestraft... Hij had besloten, dat geen christen aan zijn waakzaamheid zou ontsnappen; hij zou informeren naar mannen, vrouwen en kinderen aangaande hun geloof en dat van degenen met wie ze verbonden waren; hij zou huizen binnengaan, met macht om hun huisgenoten te grijpen en om hen als gevangenen naar Jeruzalem te sturen.

Maar hoe veranderde de scène ten opzichte van wat hij had verwacht! In plaats van macht uit te oefenen en eer te ontvangen, was hij zelf feitelijk een gevangene, beroofd van het zicht en afhankelijk van de leiding van zijn metgezellen. Hulpeloos en gekweld doorwroeging voelde hij zich, alsof hij ter dood veroordeeld was...

Hij leek volkomen uitgesloten te zijn van menselijk medeleven; en hij dacht na en bad met een door en door gebroken en berouwvolle geest.

Die drie dagen waren als drie jaar voor de blinde en door kennis geslagen Jood.” – *Sketches From the Life of Paul*, blz. 25, 27.

“Het geloof van Saulus werd zwaar op de proef gesteld tijdens de drie dagen van vasten en gebed in het huis van Judas, in Damascus. Hij was totaal blind en had een totale duisternis van geest over wat er van hem verlangd werd... In zijn onzekerheid en verdriet riep hij ernstig tot God.” – *Sketches From the Life of Paul*, blz. 29.

“Saulus wordt een leerling van de discipelen. In het licht van de wet ziet hij zichzelf als een zondaar. Hij ziet, dat Jezus, die hij in zijn onwetendheid als een bedrieger had beschouwd, de auteur en het fundament is van de godsdienst van Gods volk vanaf de dagen van Adam, en de voleinder van het geloof, dat nu zo duidelijk is voor zijn verlichte inzicht...

Door het licht van de morele wet, waarvan hij dacht, dat hij deze ijverig hield, zag Saulus zichzelf als een zondaar van zondaars. Hij had berouw, dat wil zeggen, stierf voor de zonde, werd gehoorzaam aan de wet van God, oefende geloof in Jezus Christus als zijn Verlosser, werd gedoopt en predikte Jezus net zo ernstig en ijverig als hij Hem ooit had aangeklaagd.” – *Sketches From the Life of Paul*, blz. 30-31.

“Deze wonderbaarlijke bekering van Saulus toont op een verrassende manier de wonderbaarlijke kracht van Christus om de geest en het hart van de mens te overtuigen.” – *Sketches From the Life of Paul*, blz. 27.

“Saulus, de vervolger, werd bekeerd en werd Paulus, de apostel der heidenen.” – *Profeten en Koningen*, blz. 428.

5. EEN GODDELIJKE OPDRACHT

- A. Leg de duidelijke roeping uit, die aan Saulus werd gegeven, wiens Hebreeuwse naam betekent ‘gevraagd om, gebeden voor’, later bekend onder zijn naam als een Romeins staatsburger, ‘Paulus’, wat ‘klein’ of ‘nederig’ betekent. Handelingen 26:16-18.

- B. Welk centraal thema moest hij benadrukken en waarom? Galaten 1:3.

“‘Genade zij u’ (Efeze 1:2). Wij hebben alles te danken aan Gods vrije genade. Genade in het verbond verordeneerde onze aanneming. Genade in de Heiland bewerkstelligde onze verlossing, onze wedergeboorte en onze verhoging tot erfgenaam met Christus. Niet omdat wij Hem eerst liefhadden, hield God van ons; maar ‘terwijl wij nog zondaars waren’, stierf Christus voor ons... Hoewel wij door onze ongehoorzaamheid Gods ongenoegen en veroordeling hebben verdiend, heeft Hij ons toch niet in de steek gelaten en ons achtergelaten om te worstelen met de macht van de vijand. Hemelse engelen voeren onze strijd voor ons, en door met hen samen te werken, kunnen wij de machten van het kwaad overwinnen.

Wij zouden nooit de betekenis van dit woord ‘genade’ hebben geleerd, als wij niet gevallen waren. God houdt van de zondeloze engelen, die Zijn dienst doen en gehoorzaam zijn aan al Zijn geboden, maar Hij geeft hun geen genade. Deze hemelse wezens kennen niets van genade; zij hebben deze nooit nodig gehad, want zij hebben nooit gezondigd. Genade is een eigenschap van God, die wordt getoond aan mensen die het niet verdienen. Wij hebben er zelf niet naar gezocht, maar het is erop uitgestuurd om ons te zoeken. God verheugt Zich om deze genade te schenken aan allen, die ernaar hongeren, niet omdat wij het waard zijn, maar omdat wij zo volkomen onwaardig zijn. Onze behoefte is de kwalificatie, die ons de zekerheid geeft, dat wij dit geschenk zullen ontvangen.

Gods voorziening van genade wacht op de vraag van elke door zonde zieke ziel. Deze zal elke geestelijke ziekte genezen. Hierdoor kunnen harten worden gereinigd van alle verontreiniging. Het is het evangelische middel voor iedereen, die gelooft.” –*In Heavenly Places*, blz. 34.

VRIJDAG

1 oktober

TERUGBLIK

1. Hoe kan de Heer mij gewetensprikkels sturen, zoals Hij deed bij Saulus?
2. Wat gebeurt er als wij die gewetensprikkels aannemen of verwerpen?
3. Hoe wil de Heer, dat ik profijt heb van Saulus’ vroegere ervaring?
4. Waarom waren de drie dagen van blindheid zo belangrijk voor Saulus’ toekomst?
5. Hoe kan ik aangemoedigd worden door het centrale thema van Paulus’ boodschap?

Aan de gemeenten in Galatië

Tekst om te onthouden: “Die (Jezus Christus) Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij ons trekken zou uit deze tegenwoordige boze wereld, naar de wil van onze God en Vader; Wien zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen” (Galaten 1:4-5).

“Zij, die hem (Paulus) hoorden, wisten dat hij met Jezus was geweest. Omgord met kracht uit de hoge, kon hij geestelijke zaken naar de geest onderscheiden en de bolwerken van Satan verbreken. Door deze voorstelling van Gods liefde, zoals deze zich in het offer van Zijn eniggeboren Zoon openbaarde, werden harten gebroken en velen tot de vraag gebracht: wat moet ik doen om behouden te worden?” – *Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 154.

Aanvullende studie : : – *Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 92-95; 282-284.

ZONDAG

3 oktober

1. BEVRIJDING VAN ZONDE

A. Hoe begon Paulus zijn brief aan de Galaten? Galaten 1:1-5.

“Paulus en zijn medewerkers verkondigden de leer van rechtvaardigmaking door geloof in het verzoenende offer van Christus. Zij stelden Christus voor als degene die, de hulpeloze toestand van het gevallen mensdom ziende, kwam om mannen en vrouwen te redden door een leven te leiden in gehoorzaamheid aan Gods wet en de straf der ongehoorzaamheid te dragen.” – *Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 153.

“Door Zijn leven te geven voor het leven van de wereld overbrugde Christus de kloof, die de zonde had gemaakt, door deze door zonde vervloekte aarde te verenigen met het universum van de hemel als een provincie. God koos deze wereld om het schouwspel te zijn van Zijn machtige werken van genade. Terwijl het vonnis van veroordeling erover werd opgeschort vanwege de rebellie van de inwoners, terwijl de wolken van toorn zich opstapelden vanwege de overtreding van de wet van God, werd een mysterieuze stem gehoord in de hemel: ‘Zie, Ik kom ... om uw welbehagen te doen, o mijn God’ (Psalm 40:8-9). Onze plaatsvervanger en borg kwam uit de hemel en verklaarde, dat Hij de enorme en onschatbare schenking van eeuwig leven met Zich had meegebracht.” – *This Day With God*, blz. 84.

2. AFLEIDING, WELLUST, LASTER**A. Wat was er in Galatië gebeurd, waarover Paulus zich zorgen maakte? Galaten 1:6-7.**

“Terwijl Paulus in Corinthe verbleef, had hij reden tot ernstige bezorgdheid over enige van de reeds gevestigde gemeenten. Door de invloed van valse leraren, die onder de gelovigen van Jeruzalem waren opgestaan, wonnen ketterij en materialisme spoedig veld onder de gelovigen in Galatië. Deze valse leraren vermengden Joodse overleveringen met de waarheden van het evangelie. Met voorbijzien van het besluit van de algemene vergadering te Jeruzalem, drongen zij de bekeerden uit de heidenen de naleving van de ceremoniële wet op.

De toestand was kritiek. De dingen, die ten onrechte waren geïntroduceerd dreigden weldra de gemeenten in Galatië af te breken.

Het ging Paulus zeer ter harte en hij was verontrust door deze openlijke afval van een deel van hen, aan wie hij getrouwd de grondbeginselen van het evangelie had onderwezen. Onmiddellijk schreef hij aan de misleide gelovigen, belichtte de valse theorieën, die ze hadden aanvaard, en berispte met grote gestrengheid allen, die van het geloof waren afgeweken.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 281.*

B. Wat kan ervoor zorgen, dat dergelijke dingen gebeuren? Spreuken 16:28; Amos 2:4.

“In bijna elke gemeente waren enkele leden, die van geboorte Joden waren. Bij deze bekeerlingen vonden de Joodse leraars grif gehoor en door hen kregen zij houvast in de gemeenten. Het was onmogelijk om door schriftuurlijke argumenten de leer, die Paulus onderwees, omver te werpen; daarom namen ze hun toevlucht tot de meest gewetenloze praktijken. Zij zeiden, dat hij geen discipel van Jezus was geweest en van Hem geen opdracht had gekregen; toch had hij het gewaagd om leerstellingen te prediken, die rechtstreeks tegengesteld waren aan die van Petrus, Jakobus en de andere apostelen. Op deze wijze slaagden de boodschappers van het Judaïsme er in veel van de christelijke bekeerlingen van hun leraar in het evangelie te vervreemden. Toen ze zover waren, brachten zij hen ertoe terug te keren tot het waarnemen van de ceremoniële wet als noodzakelijk voor de zaligheid. Geloof in Christus en gehoorzaamheid aan de wet der tien geboden werd beschouwd als van ondergeschikt belang. Verdeeldheid, ketterij en zinnelijkheid wonnen snel terrein onder de gelovigen in Galatië.” –*Bijbelkommentaar, blz. 525.*

3. GODS WEG VOLGEN

- A. Waarom zullen wij allemaal acht slaan op de krachtige woorden, die Paulus moest verklaren aan de gemeenten in Galatië? Galaten 1:8-9.**
-

“Velen hebben een eigen evangelie bedacht, op dezelfde manier als zij een eigen wet in de plaats hebben gesteld van Gods wet.” –*The Review and Herald, 3 september 1901.*

“Uiterlijke religieuze vormen in de plaats te stellen van heiligheid van hart en leven is voor de onbekeerde natuur nog steeds even aangenaam als dit ten tijde van de Judaïstische leraars het geval was. Evenals toen zijn er ook heden ten dage onoprechte geestelijke leiders, aan wier leerstellingen velen gretig gehoor geven. Het is Satans opzettelijk streven om zielen aan de hoop op redding door het geloof in Christus en gehoorzaamheid aan Gods wet te onttrekken. In ieder tijdperk past de aartsvijand zijn verleidingen aan de vooroordelen of de neigingen aan van diegenen, die hij poogt te misleiden. In apostolische tijden verleidde hij de Joden om de ceremoniële wet te verheerlijken en Christus te verwerpen; in de tegenwoordige tijd beweegt hij vele belijdende christenen ertoe, onder het voorwendsel Christus te eren, de zedenwet te minachten, en te beweren dat haar voorschriften ongestraft kunnen worden overtreden. Het is de plicht van iedere dienaar van God krachtig en vastberaden deze afvalligen van het geloof te weerstaan, en hun dwalingen door het Woord der waarheid onbevreesd aan de kaak te stellen.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 283-284.*

- B. Verklaar Paulus' positie als Gods dienstknecht, en hoe dit deed denken aan Christus' woorden tijdens de Bergrede. Galaten 1:10; Lukas 6:26, 22-23 (eerste helft).**
-

“De waarheid van God is nooit populair geweest bij de wereld. Het natuurlijke hart is altijd afkerig van de waarheid. Ik dank God, dat wij afstand moeten doen van de liefde voor de wereld, van de trots van ons hart en van alles wat neigt tot afgoderij, om volgelingen te zijn van de Man van Golgotha. Degenen, die de waarheid gehoorzamen, zullen nooit geliefd en geëerd worden door de wereld. Van de lippen van de goddelijke Leraar, terwijl Hij in nederigheid onder de mensenkinderen wandelde, werden de woorden gehoord: Wie Mijn discipel wil zijn, laat hij zijn kruis opnemen en Mij volgen. Ja, volg ons Voorbeeld. Was Hij op zoek naar lof en eer van mensen? O neen! Zullen wij dan eer of lof van wereldlingen zoeken? Degenen, die geen liefde voor God hebben, zullen de kinderen van God niet liefhebben.” –*Testimonies for the Church 2, blz. 491.*

4. GEGROND OP DE ROTS

- A. Hoe was Paulus' geloof in Jezus gevestigd, en, hoewel wij Christus niet mogen gezien hebben, zoals de apostel deed, waarop moet ons geloof eveneens stevig gegrondvest zijn? Galaten 1:11-12; Romeinen 16:25-27.**
-

“Het was door voorlichting van God Zelf, dat Paulus werd genoopt de Galaten op zo'n ernstige en afdoende manier te waarschuwen en te vermanen. Hij schreef zonder aarzeling of vertwijfeling, maar met de zekerheid van een gevestigde overtuiging en absolute kennis.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 283.*

“De scheppende kracht, die de werelden deed ontstaan, ligt in het Woord van God. Dit Woord verleent kracht; het verwekt leven. Elk gebod is een belofte; wanneer het door de wil wordt aangenomen en in de ziel opgenomen, brengt het met zich het leven van de Oneindige. Het verandert de natuur en herschept de ziel naar het beeld Gods.

Het aldus toebedeelde leven wordt op dezelfde manier onderhouden. ‘Van alle woord dat uit de mond Gods uitgaat’ (Matthéüs 4:4) zal de mens leven.” –*Karaktervorming, blz. 126.*

- B. Waarom legde Paulus de nadruk op de levens veranderende transformatie, die zijn roeping met zich meebracht? Galaten 1:1, 13-16.**
-

“In zijn pogen om het vertrouwen van zijn broeders in Galatië te herwinnen, handhaafde Paulus op bekwame wijze zijn bevoegdheid als een apostel van Christus. Hij verklaarde, dat hij een apostel was, ‘niet vanwege mensen, noch door een mens, maar door Jezus Christus, en God, de Vader, die Hem opgewekt heeft uit de doden’. Niet van mensen, maar van de hoogste autoriteit in de hemel had hij zijn opdracht ontvangen. En zijn ambt was erkend door een algemene vergadering te Jeruzalem; bij al zijn werkzaamheden onder de heidenen had Paulus zich aan de besluiten van deze vergadering gehouden.

Niet om zichzelf te verhogen, maar om de genade van God te verheerlijken, bewees Paulus op deze wijze aan hen, die hem zijn apostelschap ontzegden, ‘volstrekt niet te hebben ondergedaan voor die onvergelykelijke apostelen’ (2 Korinthe 11:5). Zij, die zijn roeping en zijn werk probeerden te kleineren, streden tegen Christus. Want Zijn genade en kracht werden door Paulus geopenbaard. De apostel was door de tegenstand van zijn vijanden gedwongen stelling te nemen tot handhaving van zijn ambt en gezag.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 284.*

5. ALLEEN MET GOD

- A. Verklaar Gods leiding niet lang na de bekering van Paulus, en wat wij ervan kunnen leren. Galaten 1:17; Job 22:21.**

“Toen Paulus voortging met zijn verbaasde toehoorders uit te nodigen, ‘dat zij met berouw zich tot God zouden bekeren en werken doen, met hun berouw in overeenstemming’ voldoen’ (Handelingen 26:20), ‘trad hij steeds krachtiger op en bracht de Joden, die te Damascus woonden, in verwarring door te bewijzen, dat deze de Christus is’. Doch velen verhardden hun harten en weigerden om aan zijn boodschap gehoor te geven. En spoedig veranderde hun verbazing in blinde haat, gelijk aan die, welke ze Jezus hadden toegedragen.

De tegenstand werd zo hevig, dat het Paulus niet werd toegestaan zijn werkzaamheden te Damascus voort te zetten. Een hemelse bode beval hem voor enige tijd weg te gaan; en hij vertrok, ‘naar Arabië’ (Galaten 1:17), waar hij een veilige wijkplaats vond.

Hier, in de eenzaamheid van de woestijn, had Paulus ruimschoots de gelegenheid tot rustige studie en overdenking. Hij overdacht kalm de door hem beleefde ervaringen en maakte ernst met zijn bekering. Hij zocht God met zijn gehele hart en rustte niet, totdat hij zeker wist dat zijn berouw was aanvaard en zijn zonden vergeven. Hij verlangde naar de zekerheid, dat Jezus in zijn komend dienstwerk met hem zou zijn. Hij ontledigde zijn ziel van de vooroordelen en overleveringen, die tot nu toe zijn levenswijze hadden bepaald, en ontving onderwijzing uit de Bron der waarheid. Jezus onderhield Zich met hem, en bevestigde hem in het geloof door hem een rijke mate van wijsheid en genade te verlenen.

Wanneer het verstand van de mens in verbinding is gebracht met Gods verstand, het vergankelijke met het onvergankelijke, is de uitwerking op lichaam en ziel niet te meten. In zulk een gemeenschap vindt men de hoogste ontwikkeling. Het is Gods eigen methode tot vernieuwing.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 93-94.*

VRIJDAG

8 oktober

TERUGBLIK

- 1. Waarom is het voor iedereen belangrijk om het hoofddoel van Christus’ zending te kennen?**
- 2. Hoe wordt het soort behandeling, waarmee Paulus in Galatië werd geconfronteerd, tegenwoordig vaak herhaald?**
- 3. Wat is vaak het verborgen motief achter kritiek onder Gods volk?**
- 4. Waarom en hoe bevestigde Paulus zijn gezag als apostel van Christus?**
- 5. Hoe kan ik ervoor zorgen, dat ik een periode van meer rust heb alleen met God?**

Op naar Antiochië

Tekst om te onthouden: “En Hij (de Heer) zeide tot mij: Ga heen; want Ik zal u ver tot de heidenen afzenden” (Handelingen 22:21).

“Hoe velen doen, alsof zij het gevaar van zondaars beseffen? Hoe velen brengen degenen, van wie zij weten, dat zij in gevaar zijn, tot God en leggen hen voor in gebed en smeken Hem om hen te redden?” –*Testimonies for the Church* 6, blz. 413.

Aanvullende studie : –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 95-97; 117-120.

ZONDAG

10 oktober

1. VERLANGEND OM ZIJN BEKERING TE DELEN

A. Wat had Paulus meegemaakt bij zijn terugkeer naar Damascus? Handelingen 9:22-25.

“De Joden konden de wijsheid van zijn (Paulus’) argumenten niet weerstaan, en daarom overlegden zij samen om zijn stem met geweld het zwijgen op te leggen, het enige argument dat nog aan een zinkende zaak was overgelaten. Zij besloten hem te vermoorden. De apostel werd bekend gemaakt met hun doel. De poorten van de stad werden dag en nacht waakzaam bewaakt om zijn ontsnapping te voorkomen. De bezorgdheid van de discipelen dreef hen in gebed tot God; er sliepen weinigen onder hen, omdat zij druk bezig waren met het bedenken van manieren en middelen om de uitverkoren apostel te laten ontsnappen. Ten slotte bedachten zij een plan, waardoor hij ’s nachts door een raam in een mand over de muur werd neergelaten. Op deze vernederende manier ontsnapte Paulus uit Damascus.” –*The Story of Redemption*, blz. 276.

B. Waar was hij toen heen gegaan en waarom? Galaten 1:18.

“Hij (Paulus) ging nu naar Jeruzalem, waar hij de apostelen daar, en vooral Petrus, wilde leren kennen. Hij verlangde er erg naar de Galilese vissers te ontmoeten, die met Christus op aarde hadden geleefd, gebeden en met Hem hadden gesproken.” –*The Story of Redemption*, blz. 276.

2. EEN VREEMD ONTVANGST**A. Beschrijf de langverwachte introductie van Paulus bij de discipelen. Handelingen 9:26-28.**

“Hij (Paulus) probeerde zich bij de broederen, de discipelen te voegen; maar groot was zijn verdriet en teleurstelling, toen hij merkte, dat zij hem niet als één der hunnen wilden ontvangen. Zij herinnerden zich zijn vroegere vervolgingen en verdachten hem ervan, een rol te spelen om hen te misleiden en te vernietigen. Weliswaar hadden zij gehoord van zijn wondere bekering, maar omdat hij zich onmiddellijk had teruggetrokken naar Arabië en zij van hem niets meer met zekerheid hadden vernomen, hadden zij geen geloof geschonken aan het gerucht van zijn grote verandering.

Barnabas, die vrijgevig van zijn middelen had gegeven om het werk van Christus te ondersteunen en de noden van de armen te verlichten, had Paulus gekend, toen hij de gelovigen nog tegenstond. Hij kwam nu naar voren en hernieuwde die kennismaking, hoorde Paulus’ getuigenis met betrekking tot zijn wondere bekering en zijn ervaringen van af die tijd. Hij geloofde Paulus ten volle, ontving hem, nam hem bij de hand en bracht hem in de aanwezigheid van de apostelen. Hij vertelde zijn ervaring, die hij zojuist had vernomen, dat Jezus persoonlijk aan Paulus was verschenen, terwijl deze op weg was naar Damascus; dat Hij met hem gesproken had, dat Paulus zijn gezicht teruggekregen had als antwoord op het gebed van Ananias en dat hij nadien in de synagoge van de stad had volgehouden, dat Jezus de Zoon van God was.

De apostelen aarzelden niet langer; zij konden geen weerstand bieden aan God. Petrus en Jakobus, die in die tijd de enige apostelen in Jeruzalem waren, gaven de vroegere felle vervolger van hun geloof de rechterhand der gemeenschap; en hij werd nu evenzeer geliefd en gerespecteerd, als hij eerder gevreesd en vermeden was.” –*Bijbelcommentaar*; blz. 441-442.

B. Hoe was Paulus door anderen in Jeruzalem ontvangen? Handelingen 9:29.

“Paulus was stellig van mening dat deze leraars in Israël, die eens zijn goede bekenden waren geweest, even oprecht en eenzaam waren als hijzelf was geweest. Maar hij had de geest van zijn Joodse broeders verkeerd beoordeeld, en in de hoop op hun spoedige bekering werd hij bitter teleurgesteld... Droefheid vervulde zijn hart. Gewillig zou hij zijn leven hebben gegeven, indien hij daardoor sommigen tot kennis der waarheid had kunnen brengen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 96.

3. TIJD OM TE VERTREKKEN

A. Wat had de Heer Paulus in een visioen te Jeruzalem verteld? Handelingen 22:17-21.

“Paulus ... aarzelde om Jeruzalem te verlaten zonder de koppige Joden te overtuigen van de waarheid van zijn geloof; hij dacht dat, zelfs als zijn leven voor de waarheid zou worden opgeofferd, het niet meer zou zijn dan het vreselijke verhaal, dat hij tegen zichzelf had voor de dood van Stefanus, goed te maken... Maar het antwoord was beslist anders: ‘Ga heen, want Ik zal u ver tot de heidenen afzenden’.

Toen de broeders hoorden van het visioen van Paulus en de zorg, die God voor hem had, nam hun bezorgdheid voor hem toe; want zij realiseerden zich, dat hij inderdaad een uitverkoren werktuig van de Heer was om de waarheid aan de heidenen te brengen. Zij bespoedigden zijn geheime ontsnapping uit Jeruzalem, uit angst voor zijn vermoord worden door de Joden.” –*The Story of Redemption*, blz. 279-280.

B. Wat vertelde Paulus als gevolg van deze situatie over, hoe beperkt zijn tijd onder de discipelen was? Galaten 1:19-20, 22.

C. Hoe zorgde God voor Paulus, terwijl Hij de weg effende voor de gemeente in Judea, Galilea en Samaria om ook te groeien? Galaten 1:21; Handelingen 9:30-31.

D. Vertel de geschiedenis van de opkomst en vooruitgang van de gemeente in Antiochië, de commerciële metropool van Syrië. Handelingen 11:19-26 (eerste deel).

“In de volkrijke stad Antiochië vond Paulus een voortreffelijk arbeidsveld. Zijn geleerdheid, wijsheid en ijver oefenden op de inwoners en bezoekers van deze cultuurstad een machtige invloed uit. Hij bleek juist de hulp te zijn die Barnabas nodig had...

Daar het de wil van God is, dat uitverkoren arbeiders met talent en vol overgave in belangrijke volkscentra zullen worden geplaatst om in openbare samenkomsten de leiding te nemen, is het ook Zijn bedoeling, dat de gemeenteleden in deze steden de hun van God gegeven talenten zullen gebruiken om voor zielen te arbeiden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 118, 119.

4. DE GEMEENTE IN ANTIOCHIË

- A. Wat was onderscheidend aan de gemeente in Antiochië? Handelingen 11:26 (laatste deel).**
-

“In Antiochië werden de discipelen voor het eerst ‘christenen’ genoemd. Die naam werd hun gegeven, omdat Christus het voornaamste onderwerp van hun prediking, hun onderwijs en hun gesprek was. Zij verhaalden steeds weer de gebeurtenissen, die hadden plaatsgevonden gedurende de dagen van Zijn aardse bediening, toen Zijn discipelen gezegend waren met Zijn persoonlijke tegenwoordigheid, onvermoeibaar weidden zij uit over Zijn onderwijzingen en Zijn wonderbare genezingen. Met bevende lippen en betraande ogen spraken zij over Zijn zieleworsteling in de hof, Zijn verraad, verhoor en terechtstelling, van het geduld en de ootmoed, waarmee Hij de smaad en de pijniging, Hem door Zijn vijanden opgelegd, had verdragen, en van het goddelijk medelijden, waarmee Hij voor Zijn vervolgers had gebeden. Zijn opstanding en hemelvaart en Zijn werk in de hemel als Voorspraak van de gevallen mensheid waren hoofdonderwerpen, waarover zij graag spraken. Terecht mochten de heidenen hen ‘christenen’ noemen, daar zij Christus predikten en zij hun gebeden via Hem tot God richtten.

Het was God, die hun de naam ‘christen’ gaf. Dit is een koninklijke naam voor allen, die zich met Christus verbinden.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 118.*

- B. Hoe onthult de Schrift, dat de naam “christen” een ereteken is? Jakobus 2:7;1 Petrus 4:16, 14.**
-

- C. Hoe kunnen wij ons laten inspireren door de eerste discipelen, als wij leven, zoals wij doen in een wereld, waar de overgrote meerderheid ongelovig is? Handelingen 4:13.**
-

“Levend te midden van een volk (de gelovigen in Antiochië), dat zich maar weinig om de dingen van eeuwige waarde scheen te bekommeren, probeerden zij de aandacht van de oprechten van hart te trekken, en een beslist getuigenis af te leggen omtrent Hem, die zij liefhadden en dienden. In hun bescheiden werk van evangeliebediening leerden zij afhankelijk te zijn van de kracht van de Heilige Geest om het woord des levens doeltreffend te maken. En zo legden zij dagelijks onder de verschillende lagen der bevolking getuigenis af van hun geloof in Christus.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 119.*

5. GOD VERHEERLIJKEN

- A. Hoe kunnen wij worden aangemoedigd en gemotiveerd door het rapport, dat de gemeenten in Judea hebben ontvangen over het werk van Paulus? Galaten 1:23-24.**

“De apostel Paulus kon van de eerste gemeente zeggen: ‘Zij verheerlijkten God in mij’ Galaten 1:24. Zullen wij er niet naar streven zo te leven, dat dezelfde woorden van ons kunnen worden gezegd? De Heer zal voorzien in wegen en middelen voor degenen, die Hem met hun hele hart zullen zoeken. Hij verlangt, dat wij de goddelijke supervisie erkennen, die werd getoond bij het voorbereiden van arbeidsvelden en het bereiden van de weg voor deze velden om met succes te worden bezet.

Laten predikers en evangelisten meer tijd van ernstig gebed hebben met degenen, die overtuigd zijn door de waarheid. Bedenk, dat Christus altijd met u is. De Heer heeft de kostbaarste tentoonstellingen van zijn genade klaarstaan om de oprechte, nederige werker te versterken en te bemoedigen. Weerkaatst dan naar anderen het licht, dat God op u heeft laten schijnen. Degenen, die dit doen, brengen de Heer het kostbaarste offer. De harten van hen, die de goede boodschap van verlossing brengen, stralen van de geest van lof.” –*Testimonies for the Church 6, blz. 413.*

“Het werk Gods in de hedendaagse wereld heeft gebrek aan krachtige vertegenwoordigers van de Bijbelse waarheid. De ingezegende predikers alleen zijn niet opgewassen tegen de taak om de grote steden te waarschuwen. God doet niet enkel een beroep op predikers, maar ook op artsen, verpleegsters, colporteurs, Bijbelverspreiders en andere toegewijde lekenwerkers met verschillende talenten, die een kennis hebben van Gods Woord en die de kracht van Zijn genade kennen om de noden van de nog niet gewaarschuwde steden onder ogen te zien. De tijd gaat snel voorbij en er valt nog veel te doen. Iedere arbeidskracht moet meehelpen, opdat de geboden kansen wijselijk worden benut.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 119.*

VRIJDAG

15 oktober

TERUGBLIK

1. Wat moet ik leren van Paulus' reden om van plaats tot plaats te gaan?
2. Hoe kan ik in mijn invloedssfeer meer zijn, zoals Barnabas voor Paulus was?
3. Wat kan ik doen om mijn plaatselijke gemeente te helpen schijnen, zoals degene in Antiochië deed?
4. Wat moet ik bij het lezen van Paulus' verhaal in Galaten 1:11-24 opmerken uit, hoe hij niet mopperde of klaagde over alles, wat hij werkelijk heeft geleden?
5. Wat zou ik kunnen doen om mij niet af te houden van God vollediger te verheerlijken?

Groeien in harmonie

Tekst om te onthouden: “En de apostelen en de ouderlingen vergaderden te samen, om op deze zaak te letten” (Handelingen 15:6).

“De middelste scheidingswand tussen de Jood en heiden was afgebroken. Zij waren niet langer in aparte kamers; de ongelovige heiden is verenigd met de gelovige Jood. De heiden verdrong de Joden niet van hun oorspronkelijke positie, maar hij werd een deelgenoot met hen van hun zegeningen. Zo werd de missie van Christus vervuld.” –*The Signs of the Times*, 25 augustus 1887.

Aanvullende studie : –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 120-124; 140-148.

ZONDAG

17 oktober

1. UITGEZONDEN OP EEN MISSIE

A. Hoe erkende de plaatselijke gemeente, na het ene jaar van Paulus en Barnabas in Antiochië, hun roeping op een officiële manier, door hen aan te sporen naar nieuwe velden te gaan? Handelingen 13:1-3. Wat moet dit ons leren?

“God zegende in rijke mate de arbeid van Paulus en Barnabas gedurende het jaar, dat ze samen met de gelovigen in Antiochië doorbrachten. Maar geen van beiden was vooralsnog formeel als prediker van het evangelie ingezegend...

Eer deze apostelen tot de heidenwereld werden gezonden, werden zij onder vasten en gebed en handoplegging plechtig tot de dienst van God gewijd.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 121.

“Plaats na plaats moeten bezocht worden; gemeente na gemeente moeten worden opgewekt. Degenen, die hun standpunt voor de waarheid innemen, moeten in gemeenten worden georganiseerd, en dan moet de predikant doorgaan naar andere even belangrijke gebieden.

Zodra er een gemeente is georganiseerd, laat de predikant de leden aan het werk zetten. De nieuw gevormde gemeenten zullen moeten worden onderwezen. De predikant moet meer tijd aan onderwijs besteden dan aan prediken. Hij moet de mensen onderwijzen, hoe zij de kennis van de waarheid kunnen uitbreiden.” –*Pacific Union Recorder*, 24 april 1902.

2. BEKEND MAKEN EN OVERLEGGEN

- A. Wat konden Paulus en Barnabas over hun zendingsarbeid getuigen? Handelingen 14:27. Hoe kunnen wij nu een soortgelijke ervaring zoeken? Zacharia 10:1.**

“Er moeten besliste pogingen gedaan worden om nieuwe velden te openen in het noorden, het zuiden, het oosten en het westen.” –*Evangelism*, blz. 19-20.

“Onze predikanten mogen niet bij de gemeenten blijven hangen, en de gemeenten als een bepaalde plaats beschouwen als hun speciale zorg. En onze gemeenten moeten niet jaloers zijn en zich verwaarloosd voelen, als zij geen geestelijke bediening ontvangen. Zij moeten zelf de last op zich nemen en zeer ernstig werken voor zielen. Gelovigen moeten wortel in zichzelf hebben, een stevige wortel in Christus hechten, opdat zij vrucht mogen dragen tot Zijn heerlijkheid. Als één man moeten zij ernaar streven één doel te bereiken, het redden van zielen.

Allen, die de waarheid kennen, moeten deze kennis aan anderen uitdelen. Wij moeten nu mensen opleiden en hen aan het werk zetten, door hun alle faciliteiten te geven voor het doorgeven van de waarheid. Er is op dit moment een groot gebrek aan arbeiders. Tientallen mannen en vrouwen zouden aan het werk kunnen worden gezet.” –*Australasian Union Conference Record*, 1 augustus 1902.

“Binnenkort zal de tijd om te werken voorbij zijn. Wie wil er niet deelnemen aan dit afsluitende werk? Iedereen kan iets doen.” –*Historical Sketches*, blz. 173.

- B. Beschrijf de moeilijke taak, die Paulus en Barnabas uiteindelijk kregen, en het antwoord, dat zij erop gaven. Handelingen 15:1-2; Galaten 2:1-5.**

“Paulus ... beschrijft het bezoek, dat hij aan Jeruzalem bracht om een vaste regeling te krijgen voor dezelfde vragen, die nu de gemeente in Galatië in opschudding brachten betreffende de vraag, of de heidenen zich moesten laten besnijden en de ceremoniële wet onderhouden.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 525.

- C. Wat besprak de algemene vergadering van gelovigen, en welk voorbeeld geeft dit ook aan ons? Handelingen 15:4-6.**

“Broeders moeten samen overleggen, want wij staan net zo goed onder de leiding van God in het ene deel van Zijn wijngaard als in het andere.” –*Testimonies for the Church* 8, blz. 233.

3. VERGADEREN OM NAAR GODS WIL SAMEN TE WERKEN

- A. Hoe verliep de algemene raad van gelovigen en wat concludeerden zij? Galaten 2:7-10; Handelingen 15:7-14, 19-20.**
-

“Zijn (Paulus’) bezoek aan Jeruzalem was het enige geval, waarin hij zich had onderworpen aan het oordeel van de andere apostelen als superieur aan het zijne. Eerst had hij een persoonlijk onderhoud gezocht, waarin hij de zaak met al de bijzonderheden aan de leidende apostelen, Petrus, Jakobus en Johannes, voorlegde. Met vooruitziende wijsheid concludeerde hij dat, wanneer deze mannen ertoe gebracht konden worden een juiste positie in te nemen, alles gewonnen was. Als hij de vraag eerst had voorgelegd aan de hele vergadering, zou er verdeeldheid van gevoelens zijn ontstaan. Het krachtige vooroordeel, dat reeds aanwezig was, omdat hij de besnijdenis niet aan de heidenen had opgelegd, zou velen ertoe gebracht hebben positie tegen hem te kiezen. Op deze wijze zou het doel van zijn bezoek teniet zijn gedaan en zou zijn bruikbaarheid ten zeerste gehinderd hebben. Maar de drie leidende apostelen, tegen wie een dergelijk vooroordeel niet bestond, brachten, nadat zij voor de juiste positie waren gewonnen, de zaak voor de raad en wonnen bij allen de instemming met het besluit om de heidenen vrij te doen blijven van de verplichting van de ceremoniële wet.” —*Bijbelkommentaar*, blz. 525-526.

- B. Welk antwoord werd vervolgens teruggestuurd naar Antiochië? Handelingen 15:22-31.**
-

- C. Waarom moeten alle gelovigen waakzaam zijn bij het onder gebed bestuderen en delen van de waarheden van Gods woord? 1 Petrus 3:15; 2 Timótheüs 2:15; 4:2-4.**
-

“In elk tijdperk past de aartsvijand zijn verleidingen aan de vooroordelen of neigingen van de mensen aan. In apostolische tijden leidde hij de Joden ertoe de ceremoniële wet te verhogen en Christus te verwerpen; tegenwoordig brengt hij vele belijdende christenen ertoe, onder het voorwendsel Christus te eren, om de morele wet te minachten, en te leren dat de voorschriften ervan straffeloos kunnen worden overtreden. Het is de plicht van elke getrouwe dienstknecht van God om dit verdraaien van het geloof stevig en beslist te weerstaan, en hun dwalingen onbevreesd aan de kaak te stellen door het woord der waarheid.” —*Sketches From the Life of Paul*, blz. 192.

4. EEN LEERZAME VOORSTELLING

- A. Wat gebeurde er, toen Petrus (afkomstig uit Jeruzalem, waar hij te maken had met de Joden en hun vooroordelen) Antiochië bezocht? Galaten 2:11-13.**

“Jeruzalem was de hoofdstad der Joden, en hier heersten de grootste partijdigheid en beuzelarij. De Joodse christenen, die binnen de ge zichtskring van de tempel leefden, zagen als vanzelf in gedachten terug op de bijzondere voorrechten van de Joden als natie. Toen ze zagen, dat de christelijke gemeenten afweken van de ceremoniën en overleveringen van het Jodendom, en zij bemerkten, hoe de bijzondere heiligheid, waarmee de Joodse gebruiken waren omgeven, in het licht van het nieuwe geloof spoedig zou zijn verbleekt, voelde menigeen verontwaardiging in zich opkomen tegen Paulus als degene, die deze verandering grotendeels had veroorzaakt. Zelfs de discipelen waren niet allen bereid de beslissing van de raadsvergadering gewillig te accepteren. Sommigen ijverden voor de ceremoniële wet, en met misnoegen sloegen ze Paulus gade, omdat ze dachten, dat zijn overtuigingen ten opzichte van de eisen der Joodse wet getuigden van laksheid.

De onbekrompen en vèrstrekkende beslissingen van de algemene vergadering wekten in de rijen van de tot geloof gekomen heidenen vertrouwen, en het werk van God nam in bloei en voorspoed toe...

Toen Petrus later Antiochië bezocht, won hij door zijn beleidvol optreden tegenover de heidense bekeerlingen het vertrouwen van velen. Een tijdlang handelde hij in overeenstemming met het licht, dat van boven was gegeven. Hij overwon zijn natuurlijke vooroordeel in zoverre, dat hij zich met de bekeerde heidenen aan één tafel zette. Maar toen er uit Jeruzalem enige Joden kwamen, die voor de ceremoniële wet ijverden, veranderde Petrus onverstandigerwijze zijn houding tegenover de bekeerden uit het heidendom. Een aantal Joden ‘huichelden met hem mede, zodat zelfs Barnabas zich liet meeslepen door hun huichelarij’. Deze openbaring van zwakheid van de zijde van hen, die als leiders geëerbiedigd werden en geliefd waren, liet hij bij de gelovigen uit de heidenen een uiterst pijnlijke indruk achter. De gemeente werd met verdeeldheid bedreigd.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 146.*

- B. Hoe zette Paulus de zaak recht? Galaten 2:14.**

“Paulus, die de verstorende invloed van het kwaad, dat door de dubbelzinnige houding van Petrus de gemeente was aangedaan, zag, berispte hem openlijk, omdat hij zijn juiste inzichten op deze wijze had verbloed.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 146-147.*

5. EEN LES VOOR IEDEREEN

- A. Wat moeten wij leren van de manier, waarop Petrus de berisping van Paulus aannam, en waarom werd de correctie in het openbaar gedaan? Psalm 141:5; Spreuken 27:5.**

“In Antiochië schoot Petrus tekort in de beginselen van oprechtheid. Paulus moest zijn verkeerde invloed onomwonden het hoofd bieden. Dit is vermeld, opdat anderen er bij gebaat zullen zijn en opdat de les een ernstige waarschuwing kan zijn voor mensen op vooraanstaande posities, dat zij niet in gebreke blijven in oprechtheid, maar trouw aan beginselen moeten zijn...

Moge God iedereen een besef geven van zijn eigen persoonlijke hulpeloosheid om zijn levensscheepje rechtstreeks en veilig de haven in te sturen. De genade van Christus is elke dag onontbeerlijk. Zijn onmetelijke genade alleen kan onze voet voor struikelen bewaren.” – *Bijbelkommentaar*, blz. 526.

“Petrus zag de fout, waartoe hij was vervallen, en hij probeerde onmiddellijk, voor zover het in zijn vermogen lag, het door hem aangerichte kwaad te herstellen. God, die de afloop reeds vanaf het begin wist, liet toe, dat Petrus deze zwakheid van karakter openbaarde, opdat deze beproefde apostel zou inzien, dat er in hemzelf niets was, waarop hij zich kon beroemen. Zelfs de beste onder de mensen zal, wanneer hij aan zichzelf wordt overgelaten, een misslag begaan. God zag ook, dat er in de toekomst sommigen zo misleiden zouden zijn, dat zij, door Petrus en zijn zogenaamde opvolgers, aanspraak zouden maken op de verheven voorrechten, die God alleen toebehoren. En dit bericht van zwakte van de apostel zou als een bewijs van zijn feilbaarheid blijven bestaan en als een feit, dat hij in geen enkel opzicht boven de deugdzaamheid van de andere apostelen stond...

Hoe groter de verantwoordelijkheden zijn, die op een mens zijn gelegd, en hoe groter de mogelijkheden zijn om te bevelen, en te regelen, des te meer schade zal zo iemand aanrichten, als hij niet nauwkeurig de weg des Heeren volgt, en niet werkt overeenkomstig de besluiten, die door de algemene vergadering der gelovigen te zamen zijn genomen.” – *Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 147.

VRIJDAG

22 oktober

TERUGBLIK

- 1. Wat moeten we leren van de schijnbaar korte tijd, dat Paulus in Antiochië was?**
- 2. Waarom geeft God Zijn volk de opdracht om soms samen te komen en soms om zich te verspreiden?**
- 3. Wat kan ik leren, als een raad van gelovigen anders besluit, dan ik had gehoopt?**
- 4. Hoe kan ik gevaar lopen af te glijden in de val, waarin Petrus struikelde?**
- 5. Waar moet ik aan denken, als ik, zoals Petrus, zelfs in het openbaar terechtgewezen word?**

Volledig uit genade leven

Tekst om te onthouden: “Ik ben met Christus gekruisigd; en ik leef; doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof van de Zoon van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelf voor mij overgegeven heeft” (Galaten 2:20).

“Echt geloof eigent zich toe de gerechtigheid van Christus, en de zondaar wordt tot een overwinnaar met Christus gemaakt; want hij is een deelhebber gemaakt van de goddelijke natuur, en zo worden goddelijkheid en menselijkheid gecombineerd.” –*God’s Amazing Grace*, blz. 177.

Aanvullende studie : —*Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 179-189.

ZONDAG

24 oktober

1. GODS WEDERGEBOREN GEVENDE GENADE

A. Hoe presenteert Paulus Gods genade in het verlossingsplan, en de houding waarmee wij deze moeten aannemen? Galaten 2:15-18; Efeze 2:8-10.

“De Opperherder is Rechter en illustreert de grote principes, die de procedure van de afrekening moeten regelen met Zijn dienaren, die gerechtvaardigd zijn door geloof, beoordeeld naar hun werken. Geloof werkt door liefde en zuivert de ziel van morele verontreiniging, zodat het een tempel voor de Heer mag worden.” –*This Day With God*, blz. 208.

“Zonder geloof is het onmogelijk om God te behagen. Levend geloof stelt de bezitter ervan in staat beslag te leggen op de verdiensten van Christus, stelt hem in staat veel troost en voldoening te ontfangen aan het verlossingsplan.” –*Selected Messages 1*, blz. 364.

“Hoewel wij in harmonie moeten zijn met Gods wet, worden wij niet gered door de werken van de wet, toch kunnen wij niet worden gered zonder gehoorzaamheid. De wet is de maatstaf, waaraan het karakter wordt gemeten. Maar wij kunnen onmogelijk de geboden van God onderhouden zonder de wedergeboren gevende genade van Christus. Alleen Jezus kan ons van alle zonde reinigen. Hij verlost ons niet door de wet, noch verlost Hij ons in ongehoorzaamheid aan de wet.” –*Faith and Works*, blz. 95-96.

2. GENADE BEGRIJPEN

- A. Waarmee wordt iedere poging om verlossing te verkrijgen door onze eigen kracht of door enig veronderstelde prestatie van onszelf vergeleken? Genesis 4:3-5.**
-

“Als een man zichzelf kon verlossen door zijn eigen werken, zou hij iets in zichzelf hebben om zich in te verheugen. De inspanning, die de mens in zijn eigen kracht levert om verlossing te verkrijgen, wordt vertegenwoordigd door het offer van Kaïn.” –*Selected Messages 1*, blz. 363.

- B. Wat doet Gods genade eigenlijk voor ons? Titus 2:11-14; 3:4-7.**
-

“Jezus staat in het heilige der heiligen, nu om voor ons te verschijnen in de tegenwoordigheid van God. Daar houdt Hij niet op om Zijn volk van moment tot moment volmaakt in Zichzelf te presenteren. Maar omdat wij zo voor de Vader worden vertegenwoordigd, moeten wij ons niet voorstellen, dat wij Zijn genade moeten aannemen en zorgeloos, onverschillig en genotzuchtig worden. Christus is niet de bediener van zonde. Wij zijn volmaakt in Hem, aangenomen in de Geliefde, alleen als wij door geloof in Hem blijven.” –*Faith and Works*, blz. 107.

- C. Verklaar de voortdurend grote diepte van onze enorme behoefte aan Gods genade. 2 Korinthe 3:3-5; Galaten 2:19.**
-

“Wij worden gerechtvaardigd door het geloof. De ziel, die de betekenis van deze woorden begrijpt, zal nooit zelfvoldaan zijn. Wij zijn van onszelf onbekwaam om ook maar iets van onszelf te denken. De Heilige Geest is onze bekwaamheid in het werk van karakteropbouw, in het vormen van het karakter naar de goddelijke gelijkenis. Als wij menen, dat wij zelf in staat zijn om ons eigen leven te vormen, maken wij een ernstige vergissing. Uit onszelf kunnen wij nooit de overwinning over de verzoeking behalen. Maar zij, die oprecht in Christus geloven, zullen door de Heilige Geest worden bewerkt. De persoon, in wiens hart geloof aanwezig is, zal opwassen tot een prachtige tempel voor de Heere. Hij wordt geleid door de genade van Christus. Naarmate hij op de lessen van de Heilige Geest vertrouwt, zal hij groeien.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 526.

3. VERTROUWEN OP DE LEVERANCIER VAN GENADE**A. Hoe kunnen wij de voordelen van Gods genade in ons leven behouden? Hebréeën 12:1-3.**

“Alles wat de mens zonder Christus kan doen, is verontreinigd met zelfzucht en zonde; maar wat door geloof wordt bewerkstelligd, is aanvaardbaar voor God. Als wij proberen de hemel te verwerven door de verdiensten van Christus, maakt de ziel vorderingen. Opkijkend naar Jezus, de auteur en voleinder van ons geloof, mogen wij doorgaan van kracht naar kracht, van overwinning naar overwinning; want door Christus heeft de genade van God onze volledige verlossing uitgewerkt.” –*Selected Messages 1*, blz. 364.

“Niemand kan worden gerechtvaardigd door zijn eigen werken. Hij kan verlost worden van de schuld van zonde, van de veroordeling van de wet, van de straf op overtreding, alleen op grond van het lijden, de dood en de opstanding van Christus. Geloof is de enige voorwaarde, waarop rechtvaardiging kan worden verkregen, en geloof omvat niet alleen geloof, maar ook vertrouwen.” –*Selected Messages 1*, blz. 389.

“Als de zondaar zicht heeft op de mateloze bekoorlijke eigenschappen van Jezus, ziet de zonde er niet langer aantrekkelijk uit voor hem; want hij aanschouwt de Belangrijkste onder de tienduizend, de Enige totaal lieflijke. Hij beseft door een persoonlijke ervaring de kracht van het evangelie, waarvan de uitgestrektheid van het ontwerp alleen wordt geëvenaard door de kostbaarheid van het doel.” –*Faith and Works*, blz. 107.

B. Hoe moeten wij voorkomen, dat wij Gods genade vrijdelen? Galaten 2:21.

“Een vast geloof zal niemand weg leiden tot fanatisme of tot het handelen van een luie dienaar. Het is de betoverende kracht van Satan, die mensen ertoe aanzet om naar zichzelf te kijken in plaats van naar Jezus. De gerechtigheid van Christus moet voor ons uit gaan, als de heerlijkheid van de Heer onze beloning wordt. Als wij Gods wil doen, mogen wij grote zegeningen aanvaarden als Gods gratis geschenk, maar niet vanwege enige verdienste in ons; dit heeft geen waarde. Doe het werk van Christus, en u zult God eren en meer dan overwinnaars worden door Hem, die ons heeft liefgehad en Zijn leven voor ons heeft gegeven, opdat wij leven en verlossing zullen hebben in Jezus Christus.” –*Faith and Works*, blz. 27-28.

“Hoewel echt geloof volkomen op Christus vertrouwt voor zaligheid, zal het leiden tot volmaakte overeenstemming met Gods wet. Geloof wordt openbaar door de werken.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 466.

4. ZUIVER BLIJVEN OF BEVLEKT WORDEN?**A. Hoe kunnen wij de ontzagwekkende ervaring van leven door Gods genade samenvatten? Galaten 2:20.**

“Door de genade van Christus kunnen wij alles vervullen, wat God van ons eist.” –*Het Geloof Waardoor Ik Leef*, blz. 94.

“De neigingen, die het natuurlijke hart beheersen, moeten door de genade van Christus worden onderworpen, voordat de gevallen mens geschikt is om de hemel binnen te gaan en te genieten van de samenleving van de reine, heilige engelen. Wanneer de mens sterft voor de zonde en wordt opgewekt tot nieuw leven in Christus, vervult de goddelijke liefde zijn hart; zijn verstand is geheiligd; hij drinkt uit een onuitputtelijke bron van vreugde en kennis, en het licht van een eeuwige dag schijnt op zijn pad, want met hem is voortdurend het licht des levens.” –*God’s Amazing Grace*, blz. 250.

“De aanraking van het geloof opent voor ons de goddelijke schatkamer van kracht en wijsheid; en zo bewerkstelligt God, door middel van instrumenten van klei, de wonderen van Zijn genade. Dit levende geloof is nu onze grote behoefte. Wij moeten weten, dat Jezus inderdaad de onze is; dat Zijn Geest ons hart reinigt en loutert. Als de volgelingen van Christus echt geloof hadden, met zachtmoedigheid en liefde, wat een werk zouden zij dan kunnen volbrengen! Welke vrucht zou worden gezien tot eer van God!” –*God’s Amazing Grace*, blz. 265.

B. Waarom werd Paulus zo verontrust over de gelovigen, die in Galatië woonden, en wat moeten wij hiervan leren? Galaten 3:1; Johannes 3:3.

“De apostel drong er bij de Galaten op aan de valse leraars, door wie zij waren misleid, te verlaten, en terug te keren tot het geloof, dat met onmiskenbare bewijzen van goddelijke instemming was gepaard gegaan. De mannen, die getracht hadden hen van het geloof in het evangelie af te brengen, waren huichelaars, goddeloos van hart en verdorven in levenswandel. Hun godsdienst bestond uit een reeks ceremoniën, en door deze na te komen veronderstelden zij de gunst van God te verkrijgen. Zij kenden geen verlangen naar een evangelie, dat gehoorzaamheid vereiste aan het woord. ‘Tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien’ (Johannes 3:3). Zij gevoelden, dat een op zulk een leer gebaseerde godsdienst een al te groot offer vorderde, en zij klemden zich aan hun dwaling vast, daarmee zichzelf en anderen misleidend.

Uiterlijke religieuze vormen in de plaats te stellen van heiligheid van hart en leven is voor de onbekeerde natuur nog steeds even aangenaam, als dit ten tijde van de judaïstische leraars het geval was. Evenals toen zijn er ook heden ten dage onoprechte geestelijke leiders, aan wier leerstellingen velen gretig gehoor geven. Het is Satans opzettelijk streven om zielen aan de hoop op redding door het geloof in Christus en gehoorzaamheid aan Gods wet te onttrekken.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 283.

5. CHRISTUS ALS ONS MIDDELPUNT HOUDEN

- A. Welke vragen stelde Paulus om de ogen van de Galaten te openen om het specifieke type van “betoering” te zien, dat hen had misleid? Galaten 3:2-5.

“Satan is degene, die betovert, en hij heeft gewrocht, dat Christus uit de ziel verdreven kan worden en dat hij zelf daar op de troon mag zijn.” –*Sons and Daughters of God*, blz. 336.

- B. Wat was daarentegen het middelpunt van Paulus’ onderwijs? 2 Korinthe 4:5-6.

“Niet om zichzelf te verhogen, maar om de genade van God te verheerlijken bewees Paulus op deze wijze aan hen, die hem zijn apostelschap ontzegden, ‘volstrekt niet te hebben ondergedaan voor die onvergelykelijke apostelen’ (2 Korinthe 11:5). Zij, die zijn roeping en zijn werk probeerden te kleineren, stredden tegen Christus. Want Zijn genade en kracht werden door Paulus geopenbaard. De apostel was door de tegenstand van zijn vijanden gedwongen stelling te nemen tot handhaving van zijn ambt en gezag.

Paulus smeekte degenen, die eens in hun leven de kracht van God hadden ervaren, tot hun eerste liefde voor de evangeliewaarheden terug te keren. Met onweerlegbare argumenten schilderde hij hun het voorrecht om vrije mannen en vrouwen te worden in Christus, door wiens verzoenende genade allen, die zich geheel overgeven, bekleed worden met het kleed van Zijn gerechtigheid. Hij nam het standpunt in, dat iedere ziel, die gered wilde worden, een onvervalste, persoonlijke beleving van de dingen Gods moest hebben.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 284.

VRIJDAG

29 oktober

TERUGBLIK

1. Wat moet ik mij realiseren over Gods genade?
2. Hoe kan ik groeien in genade?
3. Hoe komt geloof tot uiting?
4. Wat was er zo gevaarlijk aan degenen, die de Galaten hadden betovert?
5. Waardoor loop ik het risico mijn eerste liefde voor het evangelie te verliezen?

Eerste Sabbatgaven voor literatuur voor behoeftige velden

We leven in een informatietijdperk, maar ook van verkeerde informatie. Er is zo veel verwoede valse informatie, het is vaak moeilijk en tijdrovend om de valse te ziften om de ware informatie te vinden. Dit is erkend als kenmerkend op het gebied van nieuws, maar hoeveel belangrijker is het op het gebied van religie, waar de eeuwigheid op het spel staat en eveneens “een leugen de wereld rond zal gaan, terwijl de waarheid klaar staat.” –Testimonies for the Church 1, blz.463.

Zelfs met alle waardevolle digitale bronnen, beschikbaar door de huidige technologie, laat onderzoek een interessant patroon zien: Mensen beschouwen informatie nog steeds als betrouwbaarder, geloofwaardiger, wanneer deze gedrukt is. Dit kan te danken zijn aan het feit, dat drukwerk over het algemeen goed doordacht is en het heeft een zekere duurzaamheid in plaats van net zo gevoelig te zijn voor sensatiezucht als in snellere vormen van media. Maar wat de reden ook is, mensen hebben de neiging om gedrukte pagina's het meest te vertrouwen.

Daarom zijn traktaten, pamfletten, tijdschriften en boekjes, die de tegenwoordige waarheid bevatten, belangrijke hulpmiddelen bij de verkondiging van het eeuwige evangelie. De productie van dergelijke materialen brengt kosten met zich mee, die velen helaas niet kunnen betalen, hetzij voor eigen rekening, hetzij om met anderen te delen. Daarom, omdat aan gelovigen de taak is toevertrouwd om de waarheid uit te dragen aan kostbare zielen in duisternis over de hele wereld, hebben we allemaal een heilige plicht en voorrecht om hen te helpen deze te ontvangen.

De Eerste Sabbatgaven is nu voor literatuur voor behoeftige landen. Uw gulle, als een offer, gave kan een lange weg gaan om anderen te helpen leren en voor te bereiden op de wederkomst van Christus.

“Iedereen kan de zaak helpen door onbaatzuchtig te geven van hun middelen om de verschillende takken van het werk te helpen, middelen te verschaffen voor de publicatie van traktaten en tijdschriften om zo onder de mensen te verspreiden en de waarheid te zaaien. Degenen, die geld geven om de zaak te promoten, dragen een deel van de last van het werk; zij zijn medewerkers met Christus, want God heeft mensen voorzien van middelen, in vertrouwen, dat zij het zullen gebruiken voor wijze en heilige doeleinden. Dit is een van de instrumenten, die de Hemel heeft verordend om goed te doen, een van de talenten die mensen moeten gebruiken om weer uit te geven.” –The Review and Herald, 9 januari 1883.

Dank voor uw samenwerking met Christus!

–De Afdeling Publiciteit van de Generale Conferentie

Welke Meester volgen?

Tekst om te onthouden: “Want weerspanningheid is een zonde der toverij, en weerstreven is afgoderij en beeldendienst” (1 Samuël 15:23, eerste helft).

“Degenen, die een leerstelling presenteren, die in strijd is met die van de Bijbel, worden geleid door de grote afvallige, die uit de hoven van God was geworpen.” –*Fundamentals of Christian Education*, blz. 331.

Aanvullende studie : –*Getuigenissen voor de Gemeente* 5, blz. 115-123; –Testimonies for the Church 2, blz. 461-465; –Patriarchen en Profeten, blz. 579-580.

ZONDAG

31 oktober

1. EEN BLIJVEND PROBLEEM

A. Wat is vaak de subtiele, onderliggende reden, waarom veel gelovigen tegenwoordig “betoverd” worden, zoals de Galaten? 1 Samuël 15:17-23 (eerste helft).

“Het is de betoverende kracht van Satan, die mensen ertoe aanzet om naar zichzelf te kijken in plaats van naar Jezus.” –*Faith and Works*, blz. 27.

“Bij het hemelse gerechtshof zijn onze gevallen hangende. Dag in, dag uit brengen wij daar onze rekening en verantwoording ter tafel. Een ieder zal beloond worden naar zijn werken. Brandoffers en slachtoffers waren in het verleden voor God niet aannemelijk, tenzij de gave geofferd werd in de rechte geest. Samuël zei: ‘Heeft de Here lust aan brandofferen en slachtofferen, als aan het gehoorzamen van de stem des Heeren? Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerken dan het vette der rammen’. Al het geld op aarde kan de zegen Gods niet kopen, en u ook niet éénmaal de overwinning geven.

Velen zouden gaarne elk offer, wat het ook is, willen brengen, behalve dat ene, dat ze moesten brengen, namelijk zich geheel en al overgeven, hun wil onderwerpen aan de wil van God. In dat verband zei Christus tot Zijn discipelen: ‘Indien gij u niet verandert, en wordt gelijk de kinderkens, zo zult gij het Koninkrijk der hemelen geenszins ingaan’. Hier is een les in ootmoed. We moeten allen zo nederig worden als kinderkens om het Koninkrijk te beërven.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen* 1, blz. 489.

2. SMACHTENDE LIEFDEVOLLE BLINDHEID

- A. Welke strik koestert tegenwoordig vaak een betoverende kracht, soms zelfs onder belijgende gelovigen? Spreuken 6:23-26; 7:4-5; 2 Timótheüs 3:5-6.**

“Wanneer Satans betoverende macht iemand beheerst, wordt God vergeten en de mens, die vervuld is met verdorven bedoelingen, wordt verheerlijkt. Verborgens losbandigheid wordt door deze bedrogen mensen als een deugd bedreven. Dit is een soort toverij. De vraag van de apostel aan de Galaten kan zeer wel toegepast worden: ‘Wie heeft u betoverd, dat gij aan de waarheid niet meer gehoorzaamt, wie Jezus Christus toch als gekruisigde voor ogen geschilderd is?’ Er schuilt altijd een betoverende kracht in ketterijen en losbandigheid. Het verstand is zo verblind, dat het niet meer intelligent kan redeneren, en verbeelding leidt het voortdurend af van wat zuiver is. Het geestelijk gezichtsvermogen wordt vertroebeld en personen met een tot dan toe onbesmette moraal raken verward vanwege de begoochelende misleidingen door deze handlangers van Satan, die voorgeven boodschappers van het licht te zijn. Het is deze begoocheling, die deze agenten macht geeft. Als zij er openlijk mee voor de dag zouden komen en openlijk toenadering zouden zoeken, dan zouden zij zonder aarzeling worden afgewezen; zij proberen echter eerst sympathie te winnen en het vertrouwen te bevestigen, dat zij heilige, opofferingsgezinde mannen van God zijn. Als Zijn bijzondere boodschappers beginnen zij vervolgens met hun sluwe werk om zielen weg te lokken van het rechte pad door de wet van God te ontcrachten.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 118-119.*

- B. Hoe kunnen bepaalde boeken, video's, websites en zelfs muziekstijlen gedachten oproepen, die geleidelijk tot dergelijke problemen leiden? Spreuken 23:6-8.**

“Liefdesromans en frivole, prikkelende verhalen vormen een ander soort boeken, die een vloek zijn voor elke lezer. De schrijver mag er een goede moraal aan verbinden en hij kan er alle mogelijke godsdienstige gevoelens in verwerken, toch is het meestal zo, dat Satan zich heeft gestoken in het kleed van een engel, om beter te kunnen bedriegen en misleiden. De geest wordt in grote mate beïnvloed door dat, waarmee hij zich voedt. De lezers van romantische, prikkelende verhalen worden op het laatst ongeschikt voor de taak, die hun is opgelegd. Zij leven een onwezenlijk leven en hebben geen verlangen om de Schriften te onderzoeken, en zich te voeden met het hemelse manna. De geest verzwakt, en het verliest zijn vermogen om de grote problemen ten aanzien van plicht en lotsbestemming te verwerken.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 3, blz. 168.*

3. ANDERE INVLOEDEN

- A. Welke andere soorten lees-, luister- en / of kijkmateriaal kunnen ons betoveren, afgezien van datgene, dat lichtzinnigheid of romantiek promoten? Noem enkele lokmiddelen, die de vijand gebruikt om ons te vangen. 1 Johannes 2:15-17, 21 (laatste deel); Handelingen 17:21.**

“De neerslachtige relatie tussen misdaden en wreedheden heeft een betoverende kracht op veel jongeren, die het verlangen opwekt om zichzelf onder de aandacht te brengen, zelfs door de meest goddeloze daden... Boeken, die de satanische daden van mensen schetsen, geven publiciteit aan slechte werken. De vreselijke details van misdaad en ellende hoeven niet weer worden beleefd, en niemand, die de waarheid voor deze tijd gelooft, moet iets doen om dit in hun gedachten te bestendigen.” –*The Colporteur Evangelist*, blz. 75.

“Een ander gevaar, waar wij voortdurend op moeten letten, is het lezen van boeken van ongelovige schrijvers. Zulke boeken zijn door de vijand van de waarheid geïnspireerd. Niemand kan ze lezen, zonder zijn of haar ziel in gevaar te brengen... Door een fascinerende, betoverende macht hechten zich ontrouw en ongeloof in hun gedachten.” –*Het Bijbels Gezin*, blz. 343.

- B. Beschrijf een truc van de vijand en hoe deze zonder succes op Jezus was gericht, maar al te vaak lukt het bij ons. Lukas 4:5-8; Johannes 14:30.**

“Het is het doel van Satan om de wereld erg aantrekkelijk te maken. Hij heeft een betoverende kracht, die hij uitoefent om de genegenheid van zelfs de belijdende volgelingen van Christus te lokken. Er zijn veel belijdende christelijke mannen, die elk offer zullen brengen om rijk te worden...”

Het is alarmerend, dat zo velen door Satan worden misleid. Hij prikkelt de verbeelding met schitterende vooruitzichten op werelds gewin, en mensen raken verliefd en denken, dat er voor hen een vooruitzicht van volmaakt geluk is. Zij worden gelokt door de hoop eer, rijkdom en positie te verwerven. Satan zegt tot de ziel: ‘Dit alles zal ik u geven, al deze macht en rijkdom, waarmee u uw medemensen goed kunt doen’; maar wanneer het doel, waarnaar zij zoeken, wordt gewonnen, hebben ze geen verbinding meer met de zelf verloochende Verlosser...

Vaak wordt geconstateerd, dat de verandering van godsvrucht naar wereldsgezindheid zo onmerkbaar is gemaakt door de sluwe insinuaties van de boze, dat de misleide ziel niet beseft, dat hij het gezelschap van Christus heeft verlaten en alleen in naam Zijn dienstknecht is.” –*Counsels on Stewardship*, blz. 213–215.

4. FATALE MISLEIDINGEN**A. Waarom moeten wij ernstig strijden voor het christelijk geloof? Judas 3-4, 8, 11.**

“Oorspronkelijk is opstand ontstaan bij Satan, en elke opstand tegen God is rechtstreeks het gevolg van satanische invloeden. Zij, die zich keren tegen Gods leiding, hebben een verbond gesloten met de aartsverleider, en deze zal zijn macht en list gebruiken om de zinnen te verblinden en het verstand te misleiden. Hij zal alles in een vals daglicht stellen. Evenals onze stamouders zien zij, die door hem betoverd zijn, alleen de voordelen, die het gevolg zijn van ongehoorzaamheid.

Er is geen duidelijker bewijs van Satans verleidende macht dan het feit, dat velen, die verleid worden, zichzelf bedriegen door te menen, dat ze God een dienst bewijzen...

(Koning) Saul had grote ijver getoond, toen hij een eind maakte aan afgoderij en toverij. Toch liet hij zich in zijn ongehoorzaamheid aan Gods gebod leiden door dezelfde geest van vijandschap tegen God, en werd hij evenzeer door Satan beïnvloed als degenen, die toverij beoefenden. En toen hij bestraft werd, voegde hij opstandigheid toe aan hardnekkigheid. Hij had Gods Geest niet méér kunnen smaden, als hij zich openlijk met de afgodendienaars had verenigd.

Het is uiterst gevaarlijk de bestraffingen en waarschuwingen van Gods Woord of van Zijn Geest in de wind te slaan. Evenals Saul geven velen toe aan de verleiding, tot ze de ware aard der zonde niet meer kunnen onderscheiden. Ze stellen zichzelf gerust met de gedachte, dat ze het goede bedoelen en daarom geen kwaad hebben gedaan, toen ze afweken van Gods geboden. Zo doen ze de Geest der genade smaadheid aan, tot ze Zijn stem niet langer horen, en aan hun eigen dwalingen worden overgelaten.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 579, 580.

“Iedere man, vrouw en kind, die niet onder de leiding staat van de Geest van God, wordt door Satan betoverd. En ze trekken anderen door hun woorden en hun voorbeeld weg van het pad van de waarheid.” –*Boodschap aan Jonge Mensen*, blz. 262.

“Mijn broeders, God is gegriefd over uw afgunst en jaloezie, uw verbittering en twist. Met al deze dingen geeft u uzelf gehoorzaam over aan Satan en niet aan Christus... Wanneer mensen ... trots zijn, ijdel, lichtzinnig, wereldsgezind, hebzuchtig, onvriendelijk en vol kritiek zijn, hoeven wij niet te vragen met wie zij omgaan en wie hun meest intieme vriend is. Zij mogen dan niet in het occulte geloven, desondanks hebben zij gemeenschap met een boze geest.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 183, 184.

“Opstand en afvalligheid zijn in de lucht, die wij inademen. Wij zullen erdoor beïnvloed worden, tenzij wij door geloof met onze hulpeloze ziel aan Christus hangen.” –*Lift Him Up*, blz. 21.

5. ACTIE ONDERNEMEN

- A. Welk gevaar lag er op de loer in de tijd van de eerste apostelen in Samaria en hoe werd het opgelost? Handelingen 8:9-13. Waarom kunnen wij vooral geïnspireerd worden door de stap, die sommige gelovigen in Efeze hebben gezet? Handelingen 19:17-20.

“Satan heeft een meesterlijke geest, en hij heeft zijn uitverkoren werktuigen, waarmee hij werkt om mensen te verhogen en hen met eer te bekleden boven God. Maar God is bekleed met macht; Hij is in staat om degenen, die dood zijn door overtredingen en zonden, te nemen, en door de werking van de Geest, die Jezus uit de dood heeft opgewekt, het menselijke karakter te veranderen, en het verloren beeld van God in de ziel terug te brengen.” –*The Youth’s Instructor*, 7 februari, 1895.

“Het pad naar bevrijding van zonde is door kruisiging van het ik, en te strijden met de machten der duisternis.” –*Our High Calling*, blz. 321.

“Als een groot deel van de gepubliceerde boeken zou worden gebruikt, zou een plaag worden tegengehouden, die een beangstigend werk verricht door de geest te wekken en het hart te bederven. Niemand is zo vast gevormd in de juiste principes, dat men voor verleiding beschermd is. Al deze waardeloze lectuur moet resoluut worden weggegooid.” –*The Colporteur Evangelist*, blz. 76.

“De ongelovige zal, wanneer hij bekeerd is, een afkeer hebben van de boeken, die hem ertoe brachten aan het woord van God te twijfelen. De losbandige man, die zijn ziel heeft gezuiverd door gehoorzaamheid aan de waarheid, zal zich niet wagen in het hol van verkwisting, uit nieuwsgierigheid of gewoonte. Evenmin zal hij toestaan, dat zijn geest bij zulke scènes blijft stilstaan, die op de bladzijden van een genotzuchtig mens worden afgebeeld. Hij zal waakzaam zijn voor zijn gevaar, zelf verleiding vermijden en anderen ernstig waarschuwen voor de betoverende kracht ervan. Wat de afgod vroeger koesterde, de bekeerde man zal niet alleen het kwaad weerstaan, maar zal, voor zover mogelijk, zichzelf buiten de macht van Satan plaatsen. Opnieuw zouden wij de volgelingen van Christus vragen: ‘Hebt u de magische boeken verbrand?’” –*The Signs of the Times*, 18 mei 1882.

VRIJDAG

5 november

TERUGBLIK

1. Waarom zou de vijand proberen rebellie bij Sabbatvierders aan te wakkeren?
2. Wat moeten wij beseffen over, hoe overspel tegenwoordig in de samenleving wordt uitgebeeld?
3. Hoe kan ik Jezus’ voetstappen nauwkeuriger volgen, als ik met verleiding word geconfronteerd?
4. Op welke gebieden van het leven kan ik kwetsbaar zijn om betovert te worden?
5. Welke van mijn punten kunnen het best worden weggedaan of zelfs vernietigd?

Het verbond der genade

Tekst om te onthouden: “Opdat de zegening van Abraham tot de heidenen komen zou in Christus Jezus, en opdat wij de belofte des Geestes verkrijgen zouden door het geloof” (Galaten 3:14).

“Voordat de fundamenteën van de aarde werden gelegd, was het verbond gemaakt, dat allen die gehoorzaam waren, allen die moeten voorzien worden door de overvloedige genade, worden heilig van karakter en zonder schuld voor God, door die genade toe te eigenen, zullen kinderen van God zijn. Dit verbond, gemaakt van eeuwigheid, werd aan Abraham gegeven, honderden jaren voordat Christus kwam.” –*Fundamentals of Christian Education*, blz. 403.

Aanvullende studie : –*Patriarchen en Profeten*, blz. 327-337.

ZONDAG

7 november

1. CHRISTUS IN PATRIARCHALE TIJDEN

- A. Hoe introduceerde Paulus in een toespraak tot de Galaten, die beïnvloed waren door Joden, de verbinding tussen Abraham, van wie de Hebreeën allemaal aanspraak maakten als hun vader door afkomst, en Christus? Galaten 3:6-8.**

“Niet alleen bij de komst van de Heiland, maar in alle eeuwen na de zondeval en in de beloften van verlossing was ‘God in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende’ 2 Korinthe 5:19. Christus was de grondslag en het middelpunt van het offerstelsel, zowel in het tijdperk der patriarchen als in het Joodse tijdperk. Sedert de zonde van onze stamouders is er geen rechtstreekse gemeenschap geweest tussen God en de mens. De Vader heeft de wereld gelegd in de handen van Christus, opdat Deze door Zijn middelaarswerk de mens kan verlossen en het gezag en de heiligheid van Gods wet kan rechtvaardigen. Alle gemeenschap tussen de hemel en het gevallen mensdom vond plaats door Christus.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 330.

- B. Wie zijn degenen, die gezegend zijn in tegenstelling tot de vervloekten? Galaten 3:9-10.**
-

2. CHRISTUS EN DE TWEE WETTEN**A. Leg het verband uit tussen Christus en Zijn eeuwige morele wet der Tien Geboden. Jesaja 42:21; Galaten 3:11-14.**

“De wet van God bestond, voordat de mens werd geschapen. Deze was aangepast aan de toestand van heilige wezens; zelfs engelen werden erdoor geregeerd. Na de val waren de beginselen van gerechtigheid ongewijzigd. Niets was uit de wet genomen; niet één van de heilige voorschriften kon worden verbeterd. En zoals deze vanaf het begin heeft bestaan, zo zal deze blijven bestaan gedurende de onophoudelijke tijdperken van de eeuwigheid...

Door deze wet, die de engelen regeert, die reinheid vereist in de meest geheime gedachten, verlangens en neigingen, en die ‘bestaat tot in eeuwigheid’ (Psalm 111:9), moet de hele wereld oordelen op de snel naderende dag van God.” –*Selected Messages 1*, blz. 220.

“Christus en de Vader, die zij aan zij op de berg stonden, verkondigden met plechtige majesteit de Tien Geboden.” –*Evangelism*, blz. 616.

“Indien de wet van God veranderd of opgeheven zou kunnen worden, dan had Christus om de gevolgen van onze overtredingen niet hoeven te lijden. Hij kwam om de verhouding van de wet tot de mens te verklaren, en om de voorschriften daarvan te illustreren met Zijn eigen leven van gehoorzaamheid.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 258.

B. Leg het contrast uit in de ceremoniële wet, die vooruit wees op het Offerlam van God. Hebreeën 9:27-28 (eerste deel); 10:1, 4-10.

“Hij kreeg de belofte van een Verlosser, en offerranden, die heenwezen op de dood van Christus als het grote zondoffer, werden ingesteld. Was Gods wet niet overtreden geworden, dan zou er geen dood geweest zijn en was er geen Verlosser nodig geweest; bijgevolg zouden offerranden niet nodig zijn geweest.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 327.

“Er zijn velen, die trachten deze beide stelsels te verwarren door teksten te gebruiken, die betrekking hebben op de ceremoniële wet en hiermee aan te tonen, dat de morele wet is afgeschaft; maar dit is een verdraaien van de Schrift. Het verschil tussen de beide stelsels is groot en duidelijk. Het ceremoniële stelsel bestond uit symbolen, die heenwezen naar Christus, naar Zijn offer en priesterschap. Deze rituele wet moest, met haar offers en instellingen, door de Hebreeën beoefend worden, tot schaduw en werkelijkheid elkaar ontmoetten in de dood van Christus, het Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt. Dan zou er een eind komen aan alle slachtoffers.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 328-329.

3. GENADE

- A. Wanneer was het genadeverbond voor het eerst nodig en was er onmiddellijk in voorzien, wijzend op de komst van de Verlosser? Genesis 3:9-11, 14-15, 21.**

“Zodra er zonde ontstond, was er een Heiland.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 169.

“Het verbond der genade werd voor het eerst met de mens gesloten in het paradijs, toen na de zondeval de belofte werd gegeven, dat het zaad der vrouw de kop van de slang zou verbrijzelen. Dit verbond biedt alle mensen vergiffenis en de hulp van Gods genade voor latere gehoorzaamheid door het geloof in Christus. Tevens beloofde het eeuwig leven op voorwaarde van trouw aan Gods wet. Op deze wijze hebben de aartsvaders de hoop der zaligheid ontvangen.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 333-334.

- B. Hoe werd dit verbond met Abraham vernieuwd, en wanneer werd het bekrachtigd? Genesis 22:18; Galaten 3:14-18.**

“Hij (Abraham) vertrouwde op Christus voor het vergeven van zijn zonden. Door dit geloof werd hij gerechtvaardigd. Het verbond met Abraham handhaafde ook het gezag van Gods wet. De Here verscheen aan Abraham en zei: ‘Ik ben God, de Almachtige, wandel voor Mijn aangezicht en wees onberispelijk’ Genesis 17:1. Gods getuigenis aangaande Zijn getrouwe dienstknecht luidde: ‘Abraham heeft naar Mij geluisterd en Mijn dienst in acht genomen: Mijn geboden, Mijn inzettingen en Mijn wetten’ Genesis 26 :5. En de Heere zei tot hem: ‘Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u en uw nageslacht in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u en uw nageslacht tot een God te zijn’ Genesis 17:7.

Hoewel dit verbond gemaakt is met Adam, en met Abraham vernieuwd werd, kon het eerst bij de dood van Christus bekrachtigd worden. Het had bestaan op grond van Gods belofte vanaf de tijd, dat voor het eerst over het verlossingsplan gesproken was; door geloof was het aanvaard; toch werd het een nieuw verbond genoemd, toen het door Christus bekrachtigd werd. Gods wet vormde de basis van dit verbond, dat bestond uit een schikking om de mensen opnieuw in harmonie te brengen met Gods wil, door hen daar te brengen waar ze aan Gods wet konden gehoorzamen.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 334.

4. DE TWEE VERBONDEN

- A. Wat was het “oude” verbond, wie verbrak het, en waarom kon er niet op vertrouwd worden? Exodus 24:6-8; 32:1, 31.**

“Een andere overeenkomst, in de Schrift het ‘oude verbond’ genoemd, werd gesloten tussen God en Israël bij de Sinaï, dat bekrachtigd werd door het bloed van een offerdier...

Gedurende hun slavernij had het volk in grote mate de kennis van God en de beginselen van het verbond met Abraham verloren...

Toen ze leefden te midden van afgoderij en verderf, hadden ze geen juiste voorstelling van Gods heiligheid, van de zondigheid van hun eigen hart, hun volstrekte onbekwaamheid om uit zichzelf gehoorzaam te zijn aan Gods wet, en hun behoefte aan een Zaligmaker. Dit alles moesten ze nog leren.

God voerde hen naar de Sinaï; Hij openbaarde Zijn heerlijkheid; Hij gaf hun Zijn wet, met de belofte van rijke zegeningen als ze gehoorzaam zouden zijn: ‘Indien gij aandachtig naar Mij luistert en Mijn verbond bewaart, dan ... zult gij Mij een koninkrijk van priesters zijn en een heilig volk’ Exodus 19:5-6. Het volk besepte niet de zondigheid van hun eigen hart, omdat ze zonder Christus onmogelijk Gods wet konden houden; ze waren dan ook direct bereid met God een verbond aan te gaan. Met het gevoel, dat ze hun eigen gerechtigheid konden bewerken, zeiden ze: ‘Alles wat de Here gesproken heeft, zullen wij doen’ Exodus 24:7. Ze hadden gezien, hoe de wet in ontzagwekkende majesteit was verkondigd, en beefden van ontzetting aan de voet van de berg; en toch verstreken er slechts enkele weken, voor ze hun verbond met God verbraken en zich bogen voor een gegoten beeld. Ze konden niet rekenen op de gunst van God op grond van een verbond, dat ze verbroken hadden.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 334-335.

- B. Hoe vernieuwde de Heer op genadige wijze het oorspronkelijke verbond, dat aan Abraham was gegeven en noemde het het ‘nieuwe’ verbond? Jeremia 31:33-34; Psalm 40:9.**

“De wet, die op de stenen tafelen was gegrift, wordt door de Heilige Geest op de tafelen van het hart geschreven. In plaats van te trachten onze eigen gerechtigheid te bewerken, aanvaarden we de gerechtigheid van Christus. Zijn bloed is een verzoening voor onze zonden. Zijn gehoorzaamheid wordt ons toegerekend. Dan zal het hart, dat door de Heilige Geest vernieuwd is, de vruchten van de Geest voortbrengen. Door de genade van Christus zullen we leven in gehoorzaamheid aan Gods wet, die in ons hart geschreven staat. Beziel met de geest van Christus zullen we wandelen, zoals Hij gewandeld heeft.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 336.

5. CHRISTUS STRAALT VAN BINNENUIT

- A. Hoe beschrijft het Nieuwe Testament hetzelfde verbond der genade voor ons in deze tijd? Hebreëën 8:10-13; Jakobus 2:18-23.**

“Abraham geloofde God. Hoe weten wij, dat hij geloofde? Zijn werken getuigden van het karakter van zijn geloof, en zijn geloof werd hem tot gerechtigheid gerekend.

Wij hebben in onze tijd het geloof van Abraham nodig om de duisternis te verlichten, die zich rond ons samenpakt en het aangename zonlicht van Gods liefde buiten sluit, waardoor geestelijke groei belemmerd wordt. Ons geloof moet rijk aan goede werken zijn; want geloof zonder werken is dood. Elke plicht, die u vervult, en elk offer, dat in Jezus' naam wordt gebracht, levert een oneindig grote beloning op. God spreekt en geeft Zijn zegen juist in het vervullen van onze plicht.” –*Christus Weerspiegelen*, blz. 78.

“De veranderende kracht van de genade van Christus vormt degene, die zichzelf overgeeft aan Gods dienst. Doortrokken van de Geest van de Verlosser is hij bereid zichzelf te verloochen, bereid het kruis op te nemen, bereid elk offer voor de Meester te brengen. Niet langer kan hij onverschillig staan tegenover de verloren gaande zielen om hem heen. Hij wordt verheven boven eigenbelang. Hij is een nieuw schepsel in Christus, en eigenbelang heeft geen plaats in zijn leven.” –*Testimonies for the Church* 7, blz. 9.

“Hebt u zo’n grote waardering voor het op Golgotha gebrachte offer, dat u bereid bent elk ander belang ondergeschikt te maken aan het werk der zielenredding? Datzelfde vurige verlangen om zondaars te redden, dat het leven van de Heiland kenmerkte, kenmerkt het leven van zijn ware navolger. De christen heeft geen verlangen enkel voor zichzelf te leven. Hij vindt er blijdschap in, al wat hij heeft en al wat hij is, te wijden aan de dienst van de Meester. Hij voelt zich gedrongen door een onuitsprekelijk verlangen om zielen voor Christus te winnen. Wie niets van dit verlangen kennen, kunnen beter acht geven op hun eigen zaligheid. Laten ze bidden om een dienende geest.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen* 3, blz. 354-355.

VRIJDAG

12 november

TERUGBLIK

1. Waar was Christus in de tijd van het Oude Testament?
2. Wat is het verschil tussen de morele en de ceremoniële wetten?
3. Hoe lang heeft het nieuwe verbond bestaan, en waarom wordt het “nieuw” genoemd?
4. Op welke manier worden wij in staat gesteld om de morele wet van een heilige God te houden?
5. Wat zou u uitleggen aan iemand, die u ervan beschuldigt “onder de wet” te zijn?

Het evangelie in zijn puurheid

Tekst om te onthouden: “Zo dan, gij zijt niet meer een dienstknecht, maar een zoon; en indien gij een zoon zijt, zo zijt gij ook een erfgenaam van God door Christus” (Galaten 4:7).

“God heeft de mens een volledige leefregel gegeven in Zijn wet. Gehoorzaam, zal hij ernaar leven, door de verdiensten van Christus. Overtreding, deze heeft de macht om te veroordelen. De wet zendt mensen naar Christus, en Christus wijst hen terug naar de wet.” –*Our High Calling*, blz. 138.

Aanvullende studie : –*Selected Messages* 1, blz. 233-235, 340-344;
–*Manuscript Releases* 9, blz. 181-187.

ZONDAG

14 november

1. ONZE ENIGE HOOP

A. Wat moeten wij leren van Paulus' standpunt, vooral als wij de niet populaire waarheid met anderen delen? 2 Korinthe 4:5; Galaten 3:19-22.

“Tot de heidenen predikte hij (Paulus) Christus als hun enige hoop op verlossing, maar had aanvankelijk niets definitiefs te zeggen over de wet. Maar nadat hun harten waren verwarmd met de presentatie van Christus als de gave van God aan onze wereld, en wat was omvat in het werk van de Verlosser in het kostbare offer om de liefde van God voor de mens te tonen, in de meest welsprekende eenvoud, toonde hij die liefde voor de hele mensheid, Jood en heiden, zodat zij gered zouden kunnen worden door hun hart aan Hem over te geven. Zo, toen zij zich, gevormd en onderworpen aan de Heer, overgaven, presenteerde hij de wet van God als de test van hun gehoorzaamheid. Dit was de manier van werken, zijn methoden aangepast om zielen te winnen. Als hij abrupt en onhandig was geweest in het hanteren van het Woord, zou hij noch Jood noch heiden hebben bereikt.

Hij leidde de heidenen om de verbazingwekkende waarheden van de liefde van God te zien... De vraag werd gesteld, waarom zo'n immens offer nodig was, en toen ging hij terug naar de typen, en ging hij door de Oudtestamentische Schrift, Christus openbarend in de wet, en zij werden bekeerd tot Christus en tot de wet.” –*The Southern Work*, blz. 77.

2. TOT CHRISTUS GEBRACHT WORDEN

- A. Waarmee wordt de wet vergeleken in verband met Christus en onze grote behoefte aan Hem? Galaten 3:23-26; Johannes 15:5.**

“Als de zondaar in de grote morele spiegel kijkt, ziet hij zijn karaktergebreken. Hij ziet zichzelf zoals hij is, bevlekt, verontreinigd en veroordeeld. Maar hij weet, dat de wet op geen enkele manier de schuld kan wegnemen of de overtreder gratie kan verlenen. Hij moet verder gaan dan dit. De wet is slechts de tuchtmeester om hem tot Christus te brengen. Hij moet naar zijn zonde dragende Verlosser kijken. En als Christus aan hem wordt geopenbaard aan het kruis van Golgotha, stervend onder het gewicht van de zonden van de hele wereld, toont de Heilige Geest hem de houding van God jegens allen, die berouw hebben van hun overtredingen. (Zie Johannes 3:16).” –*Selected Messages 1*, blz. 213.

“Mij is gevraagd naar de wet in Galaten. Welke wet is de tuchtmeester om ons tot Christus te brengen? Ik antwoord: Zowel de ceremoniële als het morele wetboek van de tien geboden.” –*Selected Messages 1*, blz. 233.

“Door Christus, en Christus alleen, kunnen de bronnen van leven de natuur van de mens bezielen, zijn smaak veranderen en zijn genegenheden naar de hemel laten stromen.” –*Selected Messages 1*, blz. 341.

“(Zie Galaten 3:24). In dit Schriftgedeelte spreekt de Heilige Geest door de apostel met name van de zedenwet. De wet openbaart ons de zonde en maakt, dat wij onze behoefte aan Christus gevoelen, en tot Hem vluchten om vergeving en vrede door het betonen van berouw jegens God en geloof in onze Heere Jezus Christus...

De wet der tien geboden moet zozeer niet gezien worden van de kant van de verboden, als wel van de genadige kant. Haar verboden vormen de absolute garantie van geluk door gehoorzaamheid. Als ze in Christus worden aanvaard, bewerkt ze in ons die zuiverheid van karakter, die ons tot in de eeuwigheid vreugde zal brengen. Voor hen, die gehoorzaam zijn, is het een beschermende muur. Wij zien in haar de goedheid van God, die door de onveranderlijke beginselen van gerechtigheid aan de mensen te openbaren, hen beschermt tegen het kwaad, dat een gevolg is van overtreding...

De wet is een uiting van Gods gedachten. Als wij deze in Christus aanvaardden, worden het onze gedachten. Die verheffen ons boven de macht van natuurlijke verlangens en neigingen, boven verzoekingingen die tot zonde leiden.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 528-529.

- B. Hoe is onze belofte aan Christus door de doop bedoeld om een verandering in ons leven te bevestigen ? Galaten 3:27; Romeinen 13:14.**

3. ZICH IN HARMONIE VORMEN**A. Noem een belangrijk aspect van Christus' ware volgelingen. Galaten 3:28.**

“Wie van de menselijke familie zich aan Christus geeft, wie de waarheid hoort en haar gehoorzaamt, worden kinderen van één familie. De onwetende en de wijze, de rijke en de arme, de heiden en de slaaf, blank of zwart, Jezus betaalde het aankoopgeld voor hun ziel. Als zij in Hem geloven, wordt Zijn reinigende bloed op hen aangebracht. De naam van de zwarte man staat in het boek des levens naast die van de blanke. Allen zijn één in Christus. Geboorte, status, nationaliteit of kleur kunnen mensen niet verheffen of verlagen. Het karakter maakt de mens. Als een rode man (Indiaan), een Chinees of een Afrikaan zijn hart aan God geeft, in gehoorzaamheid en geloof, heeft Jezus hem niet minder lief vanwege zijn kleur. Hij noemt hem Zijn geliefde broeder.” –*Selected Messages 2*, blz. 342.

“Als de kinderen van God één zijn in Christus, hoe kijkt Jezus dan naar kaste, naar maatschappelijke verschillen, naar de scheiding tussen de mens en zijn medemens vanwege kleur, ras, positie, rijkdom, geboorte of verworvenheden? Het geheim van eenheid wordt gevonden in de gelijkheid van gelovigen in Christus.” –*Selected Messages 1*, blz. 259.

B. Verklaar onze christelijke plicht, aangezien er in de samenleving ongelijkheden bestaan. Efeze 6:5-9.

“Christus en Zijn zending zijn verkeerd voorgesteld, en grote scharen mensen hebben het gevoel, dat zij in werkelijkheid zijn uitgesloten van de evangeliedienst. Maar geef hun niet het gevoel, dat ze van Christus afgesloten zijn. Er zijn geen scheidingsmuren, die de mens of Satan kan optrekken, of het geloof kan er doorheen dringen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 349.

“Er is geen persoon, geen natie, die in elke gewoonte en gedachte volmaakt is. De één moet van de ander leren. Daarom wil God de verschillende nationaliteiten samen mengen, om één in oordeelsvermogen, één in voornemen te worden. Dan zal de eenheid, die in Christus bestaat, als voorbeeld zichtbaar gemaakt worden...”

Zie op Jezus, broeders, volg Zijn wijze van doen en Zijn geest na, en u zult geen moeite hebben met het bereiken van deze verschillende groepen.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 9*, blz. 174, 175.

“Het christendom kweekt een nauwe verbintenis tussen meester en knecht, koning en onderdaan, de evangeliedienaar en de ontaarde zondaar, die in Christus reiniging van zonden heeft verkregen. Zij zijn in hetzelfde bloed gewassen en door dezelfde Geest herboren. Zij zijn één geworden in Christus Jezus.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 339.

4. ZUIVERHEID VAN GELOOF IN ZIJN OFFER

- A. Leg het voorrecht uit van aanneming in Gods gezin. Galaten 3:29; 4:1-7. Hoe gebeurt dit? Johannes 1:12-13.**

“Door eenvoudig in God te gaan geloven, heeft de Heilige Geest in uw hart nieuw leven gewekt. U bent een nieuw geboren kind in Gods gezin, en Hij houdt van u, zoals Hij van Zijn Zoon houdt.” –*Schreden naar Christus*, blz. 62.

“Hoe wonderbaarlijk is het verlossingsplan in zijn eenvoud en volheid. Het voorziet niet alleen in de volledige vergeving van de zondaar, maar ook in het herstel van de overtreder, waardoor een weg wordt gebaad, waardoor hij kan worden aanvaard als een zoon van God. Door gehoorzaamheid kan hij de bezitter van liefde, vrede en vreugde zijn. Zijn geloof kan hem verenigen in zijn zwakheid met Christus, de bron van goddelijke kracht, en door de verdiensten van Christus kan hij de goedkeuring van God vinden, omdat Christus aan de eisen van de wet heeft voldaan en Hij Zijn gerechtigheid toerekent aan de berouwvolle, gelovige ziel.” –*That I May Know Him*, blz. 96.

- B. Welke nieuwe verordening gaf Christus aan Zijn gemeente vanwege het kwaad van trots in onze menselijke natuur, maar hoe lieten de Galaten in plaats daarvan zien, dat zij er niet in slaagden Zijn kruisiging zelfs maar te waarderen? Johannes 13:14; Galaten 4:8-10.**

“Deze instelling (van nederigheid) spreekt niet zozeer tot het menselijk verstand als wel tot het hart. Zijn zedelijke en geestelijke natuur heeft dit nodig. Als Zijn discipelen dit niet nodig hadden gehad, zou Christus’ laatste instelling hen niet zijn nagelaten in verband met, en behorend bij het laatste avondmaal. Christus wilde aan Zijn discipelen een inzetten nalaten, die voor hen zou doen, wat zij juist nodig hadden, die zou dienen om hen los te maken van de vormen en ceremoniën, waarmee ze zich tot dan toe hadden beziggehouden en die door het aannemen van het evangelie niet langer van kracht waren. Het voortzetten van deze riten zou een belediging voor Jehova betekenen.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 405-406.

“In de gemeenten van Galatië had openlijke, ongemarkeerde dwaling het geloof van het evangelie vervangen. Christus, het ware fundament, werd praktisch afgezworen vanwege de achterhaalde ceremoniën van het Judaïsme.” –*Sketches From the Life of Paul*, blz. 190.

5. EEN WERK VAN LIEFDE**A. Wat kunnen wij allemaal leren van de tedere oproepen van Paulus? Galaten 4:11-18.**

“Om verstandig om te gaan met verschillende klassen van geesten, onder verschillende omstandigheden en toestanden, is een werk, dat wijsheid en oordeel vereist, verlicht en geheiligd door de Geest van God. De dienaar van Christus moet leren, hoe belangrijk het is om zijn werk aan te passen aan de toestand van degenen, die hij zoekt om te helpen. Tederheid, geduld, besluitvaardigheid en vastberadenheid zijn evenzeer nodig; maar zij moeten worden uitgeoefend met gepast onderscheidingsvermogen. Alleen door een nauwe band met God te onderhouden, kunnen zijn dienstknechten hopen de beproevingen en moeilijkheden die steeds in de gemeenten opkomen, verstandig het hoofd te bieden.

Paulus had de Galaten het evangelie van Christus in zijn zuiverheid gepresenteerd. Zijn leringen waren in harmonie met de Schrift; en de Heilige Geest had getuigd bij zijn werken. Daarom waarschuwde hij zijn broeders om naar niets te luisteren, dat in tegenspraak zou zijn met de waarheid, die hun was onderwezen.” –*Sketches From the Life of Paul*, blz. 190.

B. Hoe geven de wet en het evangelie samen hoop? Galaten 4:19-21.

“Niemand, die in Jezus Christus gelooft, is onderworpen aan de wet van God; want Zijn wet is een wet van leven, niet van dood, voor degenen die haar voorschriften gehoorzamen. Allen die de geestelijkheid van de wet begrijpen, allen die de kracht ervan beseffen als openbaarder van zonde, verkeren in een even hulpeloze toestand als Satan zelf, tenzij zij de verzoening aanvaarden, die voor hen is voorzien in het genezende offer van Jezus Christus... Door geloof in Christus is gehoorzaamheid aan elk beginsel van de wet mogelijk gemaakt.” –*Manuscript Releases* 8, blz. 98.

VRIJDAG

19 november

TERUGBLIK

1. Waarom is het van belang om Christus te delen, als wij spreken over Gods morele wet?
2. Hoe doen degenen, die Christus of de wet verwerpen, zichzelf pijn?
3. Hoe kan ik de eenheid van Christus beter promoten met hen, die niet op mij lijken?
4. Wat is er mis, als christenen de Joodse rituelen in deze tijd voortzetten?
5. Hoe kan ik meer zoals Paulus zijn in mijn benadering van het winnen van zielen?

Christelijke vrijheid

Tekst om te onthouden: “Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht, noch voorhuid, maar het geloof, door de liefde werkende” (Galaten 5:6).

“Het geloof, dat door liefde werkt en de ziel zuivert, is de heilige, verheffende, heiligmakende werking, die de schokkende menselijke natuur moet verzachten en onderwerpen. De liefde van Christus moet de gelovigen dwingen, waardoor zij zich in harmonie vermengen bij het kruis van Golgotha.” –*Medical Ministry*, blz. 316.

Aanvullende studie : –*Patriarchen en Profeten*, blz. 118-121

ZONDAG

21 november

1. DE SLAVIN DOOR HET VLEES

- A. Hoe laat Abrahams ervaring de geestelijke slavernij zien van het leven in onze eigen eindige kracht? Genesis 16:1-4, 11-12, 15; Galaten 4:22-25.**

“Zonder vragen had Abraham de belofte van een zoon aanvaard, maar hij wachtte niet tot God op Zijn eigen tijd en op Zijn eigen wijze deze belofte in vervulling deed gaan. Er was uitstel, om zijn geloof in Gods macht op de proef te stellen; maar hij doorstond de proef niet. Met de gedachte, dat ze op haar hoge leeftijd onmogelijk meer een kind kon krijgen, stelde Sara voor, als een plan waarmee Gods doel in vervulling kon gaan, dat Abraham een van haar dienstmaagden zou nemen als tweede vrouw. Veelwijverij was zo algemeen verspreid, dat het niet meer als zonde werd beschouwd, maar niettemin was het een schending van Gods wet, en nadelig voor de heiligheid en vrede van de gezinsband. Het huwelijk van Abraham met Hagar eindigde met kwade gevolgen, niet alleen voor zijn eigen gezin, maar ook voor latere geslachten.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 118.

“Het gebrek aan geloof bij Abraham en Sara had als gevolg, dat Ismaël geboren werd, waardoor het zaad van de rechtvaardigen vermengd werd met dat van de goddelozen...

Ismaël werd ertoe gedreven het woeste leven van een woestijnhoofdman te leiden... De machtige natie, die van hem afstamde, was een rusteloos heidens volk.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 146.

2. DE VRIJE VROUW DOOR BELOFTE

A. Toen Abraham en Sara volledig vertrouwden op Gods belofte van een zoon, wat gebeurde er toen en waarom? Genesis 18:11-14; 21:1-2; Hebrreeën 11:11.

B. Beschrijf, net als het wonder van de bejaarde Sara die beviel, het wonderbaarlijke voorrecht, dat de kinderen des geloofs ter beschikking staat. Galaten 4:26-28.

“Christus is in staat om de meest zondige mensen uit de put van achteruitgang op te heffen en hen te plaatsen, waar zij erkend zullen worden als kinderen van God, erfgenamen met Christus tot een onsterfelijke erfenis.

Velen zijn volkomen ontmoedigd. Omdat zij veracht en verlaten zijn, zijn zij onaangedaan geworden. Zij worden gezien als niet in staat het evangelie van Christus te begrijpen of te ontvangen. Maar door het wonder van goddelijke genade kunnen zij worden veranderd. Onder de bediening van de Heilige Geest zal de domheid, die hun verheffing zo hopeloos doet lijken, voorbijgaan. De doffe, troebele geest zal ontwaken. De slaaf van de zonde zal worden vrijgemaakt. Geestelijk leven zal herleven en versterken. Ondeugd zal verdwijnen en onwetendheid zal worden overwonnen. Door het geloof, dat door liefde werkt, zal het hart worden gezuiverd en de geest verlicht.” –*Testimonies for the Church* 7, blz. 229.

C. Waarom moesten Hagar en Ismaël volkomen uit Abrahams huisgezin worden geworpen, en wat zijn enkele diepe geestelijke lessen, die wij hiervan kunnen leren? Genesis 21:9-12; Galaten 4:29-31; Romeinen 13:12.

“Als God polygamie had goedgekeurd, dan zou Hij Abraham niet hebben opgedragen Hagar en haar zoon weg te sturen. Hij zou iedereen een les hiermee leren, dat de rechten en het geluk van de huwelijksrelatie altijd gerespecteerd en bewaakt moeten worden, zelfs met een groot offer. Sara was de eerste en enige echte vrouw van Abraham. Als echtgenote en moeder had ze rechten, die geen ander in het gezin kon hebben. Zij had eerbied voor haar man en noemde hem heer, maar zij was jaloers, opdat zijn genegenheid niet gedeeld zou worden met Hagar. God berispte Sara niet voor de koers, die zij volgde. Abraham werd door de engelen terechtgewezen, omdat hij Gods macht wantrouwde, wat hem ertoe had gebracht Hagar tot vrouw te nemen en te denken, dat de belofte door haar zou worden vervuld.” –*The Story of Redemption*, blz. 80.

3. BEVRIJDING

A. Hoe nodigt Paulus ons uit om bevrijding door Christus te aanvaarden? Galaten 5:1.

“Zij, die in Christus geloven en Zijn geboden gehoorzamen, zijn niet onderworpen aan Gods wet; want voor hen, die geloven en gehoorzamen, is Zijn wet geen wet van slavernij, maar van vrijheid. Iedereen, die in Christus gelooft, iedereen die vertrouwt op de bewarende kracht van een verrezen Heiland, die de straf heeft ondergaan, die over de overtreder is uitgesproken, iedereen die verleiding weerstaat en te midden van het kwaad het voorbeeld na volgt, dat in Christus’ leven is gegeven, zal door geloof in het zoenoffer van Christus een deelgenoot van de goddelijke natuur worden, ontsnappen aan het verderf, dat in de wereld is door begeerte. Iedereen, die door geloof Gods geboden gehoorzaamt, zal de toestand van zondeloosheid bereiken, waarin Adam leefde vóór zijn overtreding.” –*In Heavenly Places*, blz. 146.

B. Welke oproep doet Paulus om ons standpunt vast te houden en om onenigheid te vermijden, die wordt veroorzaakt, door verder te gaan met wat staat geschreven? Galaten 5:2-4.

“Judaïserende leraars ... drongen erop aan, dat bekeerlingen tot het christendom de ceremoniële wet zouden waarnemen wat betreft de kwestie van de besnijdenis. Zij handhaafden nog steeds, dat het oorspronkelijke Israël bestond uit verheven en bevoorrechte kinderen van Abraham en recht hadden op alle beloften, die aan hem waren gedaan. Zij dachten werkelijk, dat zij door het innemen van een tussenvlak tussen Jood en christendom, erin zouden slagen de blaam, die op het christendom rustte, weg te nemen en grote aantallen Joden zouden kunnen binnenhalen.

Zij rechtvaardigden hun positie, die met die van Paulus in strijd was, door te laten zien dat de handelwijze van de apostel, die de heidenen in de gemeente opnam zonder besneden te zijn, meer Joden verhinderde het geloof aan te nemen, dan er bekeerlingen uit de heidenen werden toegevoegd. Op deze wijze verontschuldigten zij hun tegenstand tegen de resultaten van de kalme bedaardheid van Gods erkende dienstknechten. Zij weigerden te erkennen, dat het werk van Christus de gehele wereld omvatte. Zij beweerden, dat Hij alleen de Zaligmaker was van de Joden was; daarom handhaafden zij de gedachte, dat de heidenen besneden moesten worden, alvorens zij konden worden toegelaten tot de voorrechten van de gemeente van Christus.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 529-530.

4. GELOOF VERKEERD BEGREPEN**A. Wat vatte de nederige, getrouwe positie van Paulus samen? Galaten 5:5.**

“Leg uw zaak bij de Heer en geloof in Zijn Woord. Geloof, o, geloof het Woord van de Heer en wandel door geloof, niet door aanschouwen. Wijd u weer aan God. Wees trouw en oprecht aan een ‘Zo zegt de Heer’, en sta vast in de vrijheid, waarmee Christus u vrijmaakt.” –*The Upward Look*, blz. 337.

B. Hoe werd de apostel vaak verkeerd begrepen door andersdenkenden, zowel in Galatië als elders in de gemeente? Galaten 5:7-12; 1 Korinthe 1:10-13.

“Bij die gelegenheid had de raad (van discipelen te Jeruzalem) besloten, dat de bekeerlingen uit de Joodse gemeente de instellingen van de Mozaïsche wet konden waarnemen, als ze dat wilden, terwijl deze inzettingen niet verplicht zouden worden voor bekeerlingen uit de heidenen. De groep, die daar tegen was, maakte hiervan gebruik door aan te dringen op een onderscheid tussen hen, die zich aan de ceremoniële wet hielden en hen, die dat niet deden, met de bewering, dat de laatsten verder van God waren dan de eersten.

De verontwaardiging van Paulus was gewekt. Zijn stem werd gehoord met de strenge bestraffing: ‘Indien gij u laat besnijden, zal Christus u geen nut doen’. De partij, die handhaafde, dat het christendom zonder besnijdenis waardeloos was, schaarde zich tegen de apostel, en hij moest hun het hoofd bieden in elke gemeente, die hij had gesticht of bezocht: Jeruzalem, Antiochië, Galatië, Korinthe, Efeze en Rome. God had er bij hem op aangedrongen om het grote werk te doen, Christus en Dien gekruisigd te prediken; besneden te zijn of onbesneden te zijn, was niets. De judaïserende partij zag hem (Paulus) als een afvallige, die erop uit was de scheidsmuur af te breken, die God had opgericht tussen de Israëlieten en de wereld. Zij bezochten elke gemeente, die hij had gesticht, en verwekten verdeeldheid. Met de gedachte, dat het doel de middelen heiligt, verspreidden zij valse aanklachten tegen de apostel en trachtten hem in diskrediet te brengen. Wanneer Paulus bij het bezoeken van de gemeenten achter deze ijverige en gewetenloze tegenstanders aankwam, ontmoette hij velen, die hem wantrouwden en sommigen, die zelfs zijn werk verachtten.

Deze verdeeldheid met betrekking tot de ceremoniële wet en de betrekkelijke verdiensten van de verscheidene evangeliedienaars, die de leer van Christus verkondigden, bezorgden de apostel veel zorg en hard werk. (Zie 1 Korinthe 1:10-13).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 530.

5. WAT VOOR ACTIE?

- A. Terwijl de ceremoniële wet en besnijdenis door God waren gegeven met een doel binnen het oude Hebreeuwse beheer, wat moeten allen beseffen, die Christus aannemen als de enige Bron van eeuwig leven? Galaten 5:6.

“Echt geloof werkt altijd door liefde. Als u naar Golgotha kijkt, is het niet om uw ziel tot rust te brengen bij het niet vervullen van uw plicht, niet om uzelf in slaap te brengen, maar om geloof in Jezus te scheppen, geloof dat zal werken, de ziel te zuiveren van het slijm van egoïsme. Als wij beslag leggen op Christus door geloof, is ons werk net begonnen. Ieder mens heeft verdorven en zondige gewoonten, die moeten worden overwonnen door krachtige strijd. Elke ziel is vereist om de strijd van het geloof te strijden. Als iemand een volgeling van Christus is, kan hij niet scherp zijn in zaken, hij kan niet hardvochtig zijn, verstoken van medeleven. Hij kan niet grof zijn in zijn spraak. Hij kan niet vol trots en eigendunk zijn. Hij kan niet aanmatigend zijn, noch kan hij harde woorden gebruiken, afkeuren en veroordelen.” –*Selected Messages 2*, blz. 20.

“Het werk van de liefde ontstaat uit het werk van het geloof. Bijbelse godsdienst betekent altijd werken. ‘Laat uw licht also schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken’. ‘Bewerkt uw eigen zaligheid met vreze en beven, want het is God, die in u werkt, beide het willen het werken, naar Zijn welbehagen’. Wij moeten ijverig zijn in goede werken; denk eraan goede werken te blijven doen. De waarachtige Getuige zegt: ‘Ik weet uw werken’.

Hoewel het waar is, dat onze vele activiteiten in zichzelf de zaligheid niet verdienen, is het ook een feit, dat het geloof, dat ons met Christus verenigt, de ziel zal wekken tot waakzaamheid.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 531.

VRIJDAG

26 november

TERUGBLIK

1. Hoe vergissen wij ons op dezelfde manier, als toen Hagar een zoon voor Abraham moest dragen?
2. Welke zegen en plicht kwamen, toen Abraham en Sara meer op God vertrouwden?
3. Hoe kan ik in gevaar zijn iets toe te voegen aan of af te trekken van, wat God heeft geschreven om mogelijk een groter aantal bekeerlingen te krijgen, en waarom zou dit verkeerd zijn om te doen?
4. Op welke manieren zou ik onenigheid kunnen veroorzaken over kwesties, die niet heilzaam zijn?
5. Wat moet de echte motivatie zijn achter alles, wat ik doe in het leven?

Eerste Sabbatgaven voor het kerkgebouw in Szentes, Hongarije

Hongarije is één van de 50 landen in het multiculturele continent van Europa. In de geschiedenis van de Reformatiebeweging speelde Hongarije een belangrijke rol. Toen de situatie zich in 1915 in Europa ontwikkelde, begon de Reformatiebeweging zich vanuit dit land uit te breiden. De vierde Generale Conferentie Zitting werd hier ook gehouden in 1934. Tijdens de Tweede Wereld Oorlog hebben onze broeders en zusters enorm sommigen hebben hun leven voor hun geloof gegeven.

geleden en

Ons ledental is gegroeid en dankzij de vele inspanningen van onze voorouders hebben we vijf kerkgebouwen in dit land. In de afgelopen jaren waren we in staat om een kerk te renoveren door één van de Eerste Sabbatgaven, en we zijn onze broeders en zusters over de hele wereld dankbaar voor hun vrijgevigheid.

Een van onze grootste problemen hier in Hongarije is, dat twee generaties ontbreken in onze gelederen en daarom is de last om voor de kerkgebouwen te zorgen en te renoveren buitensporig en buiten onze mogelijkheden. Door de genade van God willen we vermijden, dat deze lasten overgaan naar de volgende generatie en in plaats daarvan zouden we hen willen helpen al hun middelen en bekwaamheden te richten op en te investeren in het zendingswerk in dit land.

Een van de kerkgebouwen, die het meest aan renovatie toe is, staat in Szentes, waar we 25 leden hebben en veel jonge mensen van alle leeftijden, die ijverig deelnemen aan alle zendingsactiviteiten. Dit gebouw is gebouwd met oude technologie en het is klein. Er is niet alleen behoefte aan renovatie maar ook moet het gebouw gemoderniseerd en uitgebreid worden, of misschien een nieuw gebouw kopen of bouwen. Wat we kunnen bereiken, hangt af van uw vrijgevigheid.

“Kijk naar de stroom, die van de berghelling stroomt, het dorstige land verfrist, waar deze doorheen stroomt. Wat een zegen brengt deze! Men zou denken, dat door zo royaal te geven de middelen zouden uitputten. Maar dit is niet zo. Het is een deel van Gods grote plan, dat de stroom, die geeft, nooit tekort zal schieten; en dag na dag en jaar na jaar stroomt deze door zijn weg, altijd ontvangend en altijd gevend.” –My Life Today, blz. 223.

We bidden om Gods zegen voor u en vertrouwen, dat uw gave door God tienvoudig tot u terug mag keren.

–Uw broeders en zusters van het Hongaarse Zendingsveld

Wandelen in de Geest

Tekst om te onthouden: “En ik zeg: Wandelt door de Geest en volbrengt de heerlijkheid van het vlees niet” (Galaten 5:16).

“Als wij allemaal in de voetsporen zouden treden van de Man van Golgotha, zouden onze trotse harten onderworpen zijn aan de genade van Christus. Er zou geen twist bestaan onder de broeders en zusters, maar in nederigheid van geest zou ieder anderen beter achten dan zichzelf. Uw liefde voor elkaar zou tot uiting komen in woorden en daden van tederheid, en deze koude hardvochtigheid zou worden weggesmolten door de liefde van Jezus.” –*The Signs of the Times*, 9 maart 1888.

Aanvullende studie : –*Testimonies for the Church* 1, blz. 612-620.

ZONDAG

28 november

1. EEN OPROEP OM TE DIENEN

- A. Wat is, in tegenstelling tot louter een belijdenis van godsdienst te hebben, het sterkste bewijs, dat wij hebben toegestaan, dat Gods wet echt in ons hart is geschreven? Galaten 5:13-14; Matthéüs 5:43-48.**

“Een wettische godsdienst is onvoldoende om de ziel in harmonie met God te brengen. De harde, strenge leer van de Farizeeën, beroofd van berouw, tederheid en liefde, vormde slechts een struikelblok voor zondaars. Zij waren als zout, dat zijn smaak verloren heeft, want hun invloed had geen kracht om de wereld te behoeden voor bederf. Het enige ware geloof is het ‘door liefde werkende’, ‘dat de ziel zuivert’ (Galaten 5:6). Het is als zuurdesem, dat het karakter hervormt.” –*Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*, blz. 52.

“Geloof werkt door liefde en reinigt onze ziel. En geloof gaat gepaard met gehoorzaamheid, het trouwe doen van wat Christus gezegd heeft. Christen zijn is altijd heel praktisch: het richt zich op alle omstandigheden van ons leven. ‘Jullie zijn Mijn getuigen’. Tegenover wie? Tegenover de wereld. Want jullie moeten een heilige invloed om je heen verspreiden. Christus moet in jullie ziel wonen. Jullie moeten over Hem spreken, en het aantrekkelijke van Zijn karakter laten zien.” –*Boodschap aan Jonge Mensen*, blz. 188-189.

2. WAAK OVER ONZE EIGEN HOUDING

- A. Welke waarschuwing is gegeven tegen de gevaarlijke gewoonte om anderen hard te bekritisieren, en waarom gebeurt dit? Galaten 5:15; Psalm 59:13.**
-

“Het eigen ik zal altijd een hoge dunk hebben van het eigen ik. Wanneer mensen hun eerste liefde verliezen, houden zij de geboden van God niet en beginnen elkaar te bekritisieren. Deze geest zal tot aan het einde van de tijd voortdurend naar de macht streven. Satan tracht die te koesteren, zodat broeders en zusters elkaar in hun onwetendheid trachten te verscheuren. God wordt niet verheerlijkt, maar ernstig onteerd. De Geest van God wordt bedroefd.

Satan juicht, omdat hij weet, dat als hij de ene broeder op kan zetten om de andere broeder in de gemeente en in de bediening in de gaten te houden, bij sommigen zó het hart in de schoenen zinkt en zij zó ontmoedigd raken, dat zij hun post verlaten. Dit is niet het werk van de Heilige Geest. Een kracht van anderen werkt in de kamers van de geest en in de tempel van de ziel, om diens eigenschappen te stellen op de plaats, waar de eigenschappen van Christus zouden moeten zijn.” –*Geest, Karakter en Persoonlijkheid*, blz. 669.

- B. Hoe kunnen wij worden bevrijd van de wortel van verdeeldheid zaaien, onvriendelijke gedachten? Efeze 5:8; Kolossensen 3:12-15.**
-

“Laten allen, die belijden christenen te zijn, de deur van hun hart openen voor Zijn Geest en Zijn genade; dan zal de vrede van Christus zo heersen in hun harten en geopenbaard worden in hun karakters, dat er geen onenigheid, geen strijd, geen wedijver, geen bijten en verslinden van elkaar en geen zoektocht naar de overmacht zullen zijn. De grote en oprechte inspanning zal zijn om het leven van Christus uit te leven. Wij moeten Zijn geest van barmhartigheid naar voren brengen en niemand de gelegenheid geven om ons voorbeeld te volgen in het doen van kwaad.

Jezus was hoffelijk, welwillend. Hij was gehoorzaam aan alle geboden van Zijn Vader, stilzwijgend en zonder twijfel aan gemak of enig egoïstisch belang.” –*This Day With God*, blz. 207.

“In het licht wandelen betekent vastbesloten zijn, nadenken, wilskracht uitoefenen, in een oprechte poging om Christus naar voren te brengen in liefde van karakter. Het betekent alle somberheid opruimen. U moet niet tevreden zijn door simpelweg te zeggen: ‘Ik ben een kind van God’. Ziet u op Jezus, en door te aanschouwen, verandert u naar Zijn gelijkenis? In het licht wandelen betekent vooruitgang en vooruitgaan in geestelijke verworvenheden...

Wat is het vreselijk om het pad van anderen te verduisteren door schaduw en duisternis over onszelf te brengen! Laat een ieder op zichzelf acht slaan. Geef anderen niet de schuld van karaktergebreken.” –*Sons and Daughters of God*, blz. 200.

3. INDIEN ONVRIENDELIJK BEHANDELD ...

- A. Hoe worden christenen van alle generaties gewaarschuwd voor een ernstig kwaad, dat in Paulus' tijd gebeurde? 1 Korinthe 6:1-8.**

“Hij (Paulus) had beproevingen, zoals u nooit heeft meegemaakt, en die u nooit groepen zult worden te doorstaan. En toch keert hij zich daarvan af. Hij blijft niet bij ze stilstaan, maar maakt de genade van God groot.” –*Geest, Karakter en Persoonlijkheid*, blz. 484.

“Als er problemen ontstaan in de gemeente, moeten wij geen hulp zoeken bij advocaten, die niet van ons geloof zijn. God wil niet, dat wij kerkelijke moeilijkheden openen voor degenen, die Hem niet vrezen. Hij wil niet, dat wij voor hulp afhankelijk zijn van degenen, die Zijn geboden niet gehoorzamen. Zij, die op zulke raadgevers vertrouwen, laten zien, dat zij geen geloof in God hebben. Door hun gebrek aan geloof wordt de Heer enorm onteerd, en hun handelwijze berokkent zichzelf grote schade. Door een beroep te doen op ongelovigen om moeilijkheden in de gemeente op te lossen, bijten en verslinden zij elkaar, om ‘door elkaar verteerd’ te worden (Galaten 5:15).

Deze mannen werpen de raad, die God heeft gegeven, opzij en doen precies de dingen, die Hij hun heeft opgedragen niet te doen. Zij laten zien, dat zij de wereld als hun rechter hebben gekozen, en in de hemel staan hun namen geregistreerd als één met ongelovigen. Christus wordt opnieuw gekruisigd en openlijk beschaamd. Laat deze mannen weten, dat God hun gebeden niet hoort. Zij beledigen Zijn heilige naam en Hij zal hen overlaten aan de slagen van Satan, totdat zij hun dwaasheid zullen zien en de Heer zullen zoeken door hun zonde te belijden.

Zaken, die met de gemeente te maken hebben, moeten binnen haar eigen grenzen worden gehouden. Als een christen wordt beledigd, moet hij dat geduldig opnemen; als hij wordt bedrogen, moet hij geen beroep doen op rechtbanken. Laat hem liever verlies en onrecht lijden.” –*Selected Messages 3*, blz. 299-300.

- B. Als wij oneerlijk of onvriendelijk worden mishandeld in de gemeente, wat moeten wij dan in gedachte houden? Romeinen 12:19; Hebreëen 12:14-15.**

“God zal afrekenen met het onwaardige gemeentelid, die zijn broeder of de zaak van God bedriegt; de christen hoeft niet te strijden voor zijn rechten. God zal afrekenen met degene, die deze rechten schendt. (Zie Romeinen 12:19). Van al deze zaken wordt een verslag bijgehouden, en voor alles verklaart de Heer, dat Hij het zal vergelden.” –*Selected Messages 3*, blz. 300.

“Laat elke wortel van bitterheid worden verwijderd.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 196.

4. EEN FUNDAMENT VOOR OVERWINNING**A. Wat komt er op de ladder van christelijke heiligmaking vóór geduld, en waarom? 2 Petrus 1:3-7.**

“Een onmatig mens kan geen geduldig mens zijn. Het is niet nodig om alcoholische drank te drinken om onmatig te zijn. De zonde van onmatig eten, te vaak, te veel en te rijk, ongezond voedsel, vernietigt de gezonde werking van de spijsverteringsorganen, tast de hersenen aan en verdraait het oordeel, waardoor verstandig, kalm, gezond denken en handelen in de weg wordt gestaan. En dit is een vruchtbare bron van gemeente beproevingen. Om het volk van God daarom in een aanvaardbare staat met Hem te laten zijn, waar zij Hem kunnen verheerlijken in hun lichaam en geest, die van Hem zijn, moeten zij met belangstelling en ijver de bevrediging van hun eetlust verloochenen en matigheid oefenen in alle dingen.” –*Testimonies for the Church 1*, blz. 618-619.

B. Hoe vatte Paulus de sleutel tot de overwinning op dit gebied samen? Galaten 5:16.

“Ons wordt geboden het vlees te kruisigen, met zijn hartstochten en begeerten. Hoe moeten we dat doen? Moeten we ons lichaam pijn doen? Nee; maar maak de verleiding tot zonde dood. Verdorven gedachten moeten worden verdreven. Elk bedenksel moet als krijgsgevangene onder de gehoorzaamheid aan Christus gebracht worden. Alle dierlijke neigingen moeten worden onderworpen aan de hogere vermogens van onze ziel. De liefde van God moet boven alles regeren. Christus moet onverdeeld op de troon zitten. Wij moeten ons lichaam bezien als Zijn eigendom...”

In wat Daniël en zijn vrienden hebben ervaren, hebben we een voorbeeld van de triomf van beginselen over de verleiding toe te geven aan de eetlust. Dit laat zien, dat jonge mensen door godsdienstige beginselen kunnen zegevieren over de begeerten van het vlees, en trouw kunnen blijven aan de eisen, die God stelt, zelfs al kost hun dit een groot offer.

Wij moeten de woorden van de apostel overwegen, waarin hij zijn broeders en zusters oproept, met een beroep op de barmhartigheden van God, hun lichamen te stellen tot ‘een levend, heilig en Gode welgevallig offer’ (Romeinen 12:1). Dat is ware heiligmaking. Het is niet alleen maar theorie, emotie of woordenspel, maar het is een levend, actief beginsel, dat ons dagelijks leven raakt. Het eist van ons, dat onze gewoonten, wat eten, drinken en kleding betreft, zodanig zijn, dat de instandhouding van onze lichamelijke, verstandelijke en zedelijke gezondheid gewaarborgd zijn. Zo kunnen wij ons lichaam aan God aanbieden, niet alleen als een offer, dat verdorven is door verkeerde gewoonten, maar ‘als een levend, heilig en Gode welgevallig offer’. –*Christus Weerspiegelen*, blz. 143.

5. ACHT SLAAN OP DE LEIDING VAN DE GEEST

- A. Wat kunnen wij leren van de beginsels van Christus, die de leidraad waren voor Paulus' manier van handelen bij de wrijving in Galatië? Matthéüs 5:23-24; 13:27-29.

“Valse leraars hadden aan de Galaten leerstellingen gebracht, die strijdig waren met het evangelie van Christus. Paulus wilde deze dwalingen aan het licht brengen en ze rechtzetten. Het was zijn diepste wens, dat deze valse leraars van de kerk gescheiden zouden worden, maar hun invloed had zovelen aangetast, dat het gevaarlijk scheen om actie tegen hen te ondernemen. Het gevaar bestond, dat er strijd en scheuring veroorzaakt zouden worden, die rampzalig zouden zijn voor de geestelijke belangen van de gemeente. Daarom streefde hij ernaar de broeders op het hart te drukken elkaar in liefde te helpen. Hij verklaarde, dat alle eisen van de wet, met betrekking tot onze plicht naar onze naasten, worden vervuld door liefde voor elkaar. Hij waarschuwde hen, dat als zij toegaven aan haat en strijd, door zich in groepen te splitsen en elkaar als beesten te bijten en te verslinden, zij onheil en een toekomstige ondergang over zichzelf zouden oproepen. Er was slechts één manier om dit verschrikkelijk kwaad te voorkomen, en wel, zoals de apostel hun op het hart drukte, door te wandelen door de Geest. Zij moesten door voortdurend gebed de leiding zoeken van de Heilige Geest, die hen naar liefde en eenheid zou leiden.” – *Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 198.*

“Mijn broeder, mijn zuster, als er problemen ontstaan tussen u en een ander lid van Gods gezin, volgt u dan de Bijbelse aanwijzingen op? Voordat u uw gebed God aanbiedt, gaat u naar uw broeder en praat in de geest van Christus met hem... (Zie Matthéüs 5:23-24). Dan kunt u het met een zuiver geweten aanbieden; want u heeft de wortel van bitterheid uitgeworpen.” – *The General Conference Bulletin, 1 april 1903.*

VRIJDAG

3 december

TERUGBLIK

1. Hoe wordt Gods wet in het dagelijks leven vervuld, zelfs in deze huidige generatie?
2. Wat verklaart de geïnspireerde apostel als de band van volmaaktheid?
3. Waarom is het belangrijk om geen wortel van bitterheid jegens anderen te koesteren?
4. Hoe bevordert zelfbeheersing in eetlust betere relaties?
5. Hoe kan ik meer harmonie creëren met mensen, die moeilijk lijken te zijn?

Het Vlees tegenover de Geest

Tekst om te onthouden: “Maar die van Christus zijn, hebben het vlees gekruisigd met de bewegingen en begeerlijkheden” (Galaten 5:24).

“De voorwaarden voor verlossing, die in het woord van God aan het licht worden gebracht, zijn redelijk, duidelijk en positief, en zijn niets minder dan volmaakt in overeenstemming met de wil van God en zuiverheid van hart en leven. Wij moeten het ik kruisigen met de begeerlijkheden ervan. Wij moeten onszelf reinigen van alle vuiligheid van het vlees en de geest, de heiligheid vervolmaken in de vreze van God.” –*Testimonies for the Church 1*, blz. 440.

Aanvullende studie : –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 1*, blz. 212-215.

ZONDAG

5 december

1. DE STRIJD

- A. Beschrijf de strijd van het natuurlijke menselijke hart, dat bevrijding van veroordeling nodig heeft door volledige, voortdurende overgave aan Christus. Galaten 5:17-18.**

“Onze liefde voor Christus zal in verhouding staan tot de diepte van onze overtuiging van zonde, en door de wet is de kennis van zonde. Maar laten wij, als wij naar onszelf zien, wegstijgen naar Jezus, die Zichzelf voor ons heeft gegeven, zodat Hij ons kon verlossen van alle ongerechtigheid. Leg door geloof beslag op de verdiensten van Christus, en het ziel reinigende bloed zal worden toegepast. Hoe duidelijker wij het kwaad en de gevaren zien, waaraan wij zijn blootgesteld, des te dankbaarder zullen wij zijn voor bevrijding door Christus. Het evangelie van Christus geeft de mens geen vergunning om de wet te overtreden, want door overtreding werden de sluizen van ellende geopend over onze wereld.” –*Faith and Works*, blz. 96.

“Heiligmaking is een dagelijks werk. Laat niemand zich misleiden met de gedachte, dat God hen zal vergeven en zegenen, terwijl ze Zijn eisen veronachtzamen. Het opzettelijk begaan van een bekende zonde legt de stem van de Geest het zwijgen op en scheidt de ziel van God. Wat ook onze godsdienstige gevoelens mogen zijn, Jezus kan niet wonen in het hart, dat Gods wet veronachtzaamt. God eert alleen hen, die Hem eren.” –*Het geheiligde Leven*, blz. 70.

2. DE WERKEN VAN HET VLEES

- A. Noem de werken van het vlees, die door Paulus worden genoemd, en leg uit, waarom wij er ernstig voor gewaarschuwd moeten worden. Galaten 5:19-21.**

“Hij (Christus) droeg de straf voor de overtreding en ook het verdriet, dat het aangezicht van Zijn Vader verborgen bleef, tot Zijn hart was gebroken en Zijn leven was verbrijzeld... Iedereen, die weigert te delen in de verzoening, waarvoor zo’n hoge prijs is betaald, zal zijn eigen schuld en de straf voor de overtreding zelf moeten dragen.” –*De Grote Strijd*, blz. 495.

- B. Waarom is overspel (geslachtsgemeenschap tussen een gehuwde man en een vrouw die niet zijn vrouw is, of tussen een getrouwde vrouw en een man die niet haar echtgenoot is) een overtreding van de wet van God? Exodus 20:14; Hebreëen 13:4.**

- C. Wat moeten wij beseffen over hoererij (vergelijkbaar met overspel, maar waarbij ongehuwde personen betrokken zijn) en de onreinheid en wellust, die hen ertoe leiden? 1 Korinthe 6:18; Matthéüs 5:27-28.**

“De meest ernstige boodschap, die ooit aan stervelingen is opgedragen, is aan dit volk toevertrouwd, en zij kunnen een krachtige invloed hebben, als zij erdoor geheiligd worden. Zij zeggen op het verheven platform van eeuwige waarheid te staan en al Gods geboden te onderhouden; daarom, als ze zich overgeven aan zonde, als ze hoererij en overspel plegen, is hun misdaad van tienvoudig grotere omvang dan die van de klassen, die ik heb genoemd, die niet erkennen, dat de wet van God bindend voor hen is.” –*Testimonies for the Church 2*, blz. 450-451.

“Dit (zevende) gebod verbiedt niet slechts onzuivere daden, maar ook zinnelijke gedachten en verlangens, of gebruiken die de neiging hebben ze op te wekken. Niet alleen in het dagelijks leven wordt reinheid geëist, maar ook in de verborgen gedachten en gevoelens van het hart.” –*Patriarchen en Profeten*, blz. 273.

- D. Hoe wil God ons helpen te overwinnen? Matthéüs 5:8; Psalm 51:7-9, 12.**

“Door de Geest wordt het hart rein gemaakt.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 588.

3. DE WERKEN VAN HET VLEES (VERVOLG)

A. Wat is er mis met iets te verafgoden? Exodus 20:1-6.

“Met afgoderij bedoelde hij (Paulus) niet slechts de aanbidding van afgodsbeelden, maar ook eigenliefde, liefde tot gemakzucht, bevrediging van zondige begeerten en drijven. Louter een belijdenis van geloof in Christus, een aanmatigende kennis van de waarheid, maken iemand nog niet tot een christen. Een godsdienst, die slechts het oog, het oor en de smaak probeert te strelen, of die eigen genotzucht goedkeurt, is niet de godsdienst van Christus.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 235.*

B. Wat moeten wij beseffen over, hoeveel God altijd allerlei vormen van hekserij en tovenarij heeft gehaat? Exodus 22:18; Maleáchi 3:5; Openbaring 21:8.

“In onze tijd wordt zelfs het woord “hekserij” met minachting uitgesproken. De bewering, dat mensen contact kunnen hebben met boze geesten, wordt als een fabel uit de donkere Middeleeuwen beschouwd. Maar het spiritisme, dat honderdduizenden, ja, zelfs miljoenen bekeerlingen maakt, dat doorgedrongen is in wetenschappelijke kringen, dat de kerken is binnengeslopen, dat aanvaard is in regeringskringen en zelfs in de paleizen van koningen, dit reusachtige bedrog is slechts een herleving in een nieuwe gedaante, van de vroeger veroordeelde en verboden zwarte kunst.” –*De Grote Strijd, blz. 511-512.*

C. Waarom zijn haat, onenigheid (twist), wedijveren (vurige verlangens naar superioriteit voortkomend uit concurrentie), toorn, strijd, opruiing (aanwakkeren van ontevredenheid of rebellie), afgunst en moorden zo slecht? 1 Johannes 3:15.

D. In welke krachtige taal veroordeelde Christus ketterijen (leerstellingen die in strijd zijn met een “zo zegt de Heer”)? Matthéüs 15:9; Johannes 8:44.

E. Met wat voor soort gelegenheden worden dronkenschap en pret maken in verband gebracht? Daniël 5:1-6, 26-28, 30; Matthéüs 14:6-11.

4. DE VRUCHTEN VAN DE GEEST

- A. Wat openbaart Paulus, in tegenstelling tot de werken van het vlees, als de vruchten van de Geest, en waarom kunnen wij niet uitzoeken en kiezen, welke vrucht voor ons gemakkelijker lijkt te zijn? Galaten 5:22-23.**

“Wanneer wij leven door het geloof in de Zoon van God, zullen de vruchten des Geestes in ons leven worden gezien; er zal er niet één ontbreken.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 593.

- B. Welk type “liefde” is de hier aangehaalde vrucht? 1 Korinthe 13:4-8, 13.**

“Het doet er niet toe, hoe streng de belijdenis moge luiden: hij wiens hart niet is vervuld met de liefde voor God en voor zijn medemens, is geen ware discipel van Christus.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 236.

- C. Wat voor soort “blijdschap” is de vrucht, hier aangehaald? Psalm 51:14; Johannes 15:10-11; Hebreeë 12:2.**

“Er zijn zielen, die nieuw leven moeten worden ingeblazen; velen om de blijdschap van verlossing in hun eigen ziel te ontvangen. Zij hebben zich vergist, zij hebben geen juist karakter opgebouwd, maar God heeft blijdschap om aan hen te geven, ook de blijdschap van Zijn gezalfde.” –*The Upward Look*, blz. 287.

- D. Waarom is ware vrede nodig, en hoe wordt deze verkregen? Romeinen 5:1; Johannes 14:27.**

“En ook allen, die godzalig willen leven in Christus Jezus, die zullen vervolgd worden’ (2 Timótheüs 3:12). Maar dit moet niet één ziel bang maken. Wat kan de ziel zo’n zonneshijn geven als het bewijs van vergeven zonden? Wat kan echte nobelheid schenken, als het niet het herstel van het morele beeld van God in de mens is? Van waar kan vrede komen, zo niet van de Vrededorst? Bij welke bron kunnen wij hulp zoeken, dan bij Hem, die ons licht kan geven te midden van duisternis?” –*The Review and Herald*, 28 februari 1899.

“De blijdschap, die (Jezus) werd voorgehouden, was die van het zien van zielen, verlost door het offer van Zijn heerlijkheid, Zijn eer, Zijn rijkdom, en Zijn eigen leven. De redding van de mens was Zijn blijdschap.” –*Testimonies for the Church* 2, blz. 686.

5. DE VRUCHTEN VAN DE GEEST (VERVOLG)

- A. Waarom is lankmoedigheid (geduld) zo waardevol? Lukas 21:19; Hebreëen 10:36; Openbaring 14:12.**

“De christen, die geduld en opgewektheid toont onder verlies en lijden, die zelfs de dood met de vrede en kalmte van een onwankelbaar geloof onder het oog ziet, kan meer voor het evangelie tot stand brengen dan een levenslange onvermoeide arbeid.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 342.*

- B. Waarom zijn zachtmoedigheid, goedheid, geloof en matigheid allemaal van belang voor de christen? Psalm 18:36; Lukas 7:50; Filippensen 4:5.**

-
- C. Wat moeten wij beseffen over zachtmoedigheid, en hoe alleen kunnen wij de volledige vruchten van de Geest tonen? Matthéüs 5:5; Galaten 5:24; 1 Petrus 2:21-24.**

“Zachtmoedigheid is een kostbare genade, bereid om in stilte te lijden, bereid om beproevingen te doorstaan. Zachtmoedigheid is geduldig en werkt eraan om onder alle omstandigheden gelukkig te zijn. Zachtmoedigheid is altijd dankbaar en maakt zijn eigen liederen van geluk, maakt een melodie in het hart voor God. Zachtmoedigheid zal teleurstelling en verkeerdheid ondergaan, en zal niet terugslaan.” –*Testimonies for the Church 3, blz. 335.*

“Jezus, onze Verlosser, wandelde op de aarde met de waardigheid van een koning; toch was Hij zachtmoedig en nederig van hart.” –*Hoe Leid Ik Mijn Kind, blz. 164.*

VRIJDAG

10 december

TERUGBLIK

- 1. Wij worden niet gered door Gods wet te gehoorzamen, maar wat moeten wij ervan beseffen?**
- 2. Wat kost toegeven aan het overtreden van Gods wet met betrekking tot het huwelijk?**
- 3. Tegen welke prijs is toegeven aan het ploeteren in modern spiritisme / het occulte?**
- 4. Vergelijk de liefde, blijdschap en vrede van Christus met de vervalsingen van de wereld.**
- 5. Waar zullen wij zoeken om de volledige vruchten van de Geest te ontwikkelen?**

Wanneer zwakheid en fouten worden gezien

Tekst om te onthouden: “Indien wij door de Geest leven, zo laat ons ook door de Geest wandelen. Laat ons niet zijn zoekers van ijdele eer, elkander tergende, elkander benijdende” (Galaten 5:25-26).

“Wij hoeven niet zo ijverig voor onze broeders en zusters te zijn en in deze ijver het werk te verwaarlozen, dat voor onszelf gedaan moet worden. De fout van een ander zal onze zaken niet dichter bij het goede brengen.” –*This Day With God*, blz. 83.

Aanvullende studie : –*Testimonies for the Church* 2, blz. 50-55; –Uit de Schatkamer der Getuigenissen 1, blz. 309-311; –Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 199-201; 491-498.

ZONDAG

12 december

1. ONSZELF EN ANDEREN

A. Welke tijdloze oproep van Paulus weerklinkt tot onze tijd? Galaten 5:25-26.

“Degenen, die niet geestelijk zijn, lijken vaak een ijver te hebben, die de ijver van de trouwe kinderen van God overtreft. Dit komt, omdat zij vastbesloten zijn, dat hun wegen en hun plannen succes zullen hebben. Zij zeggen tegen zichzelf: Ik zal de hele kracht van mijn wezen in dit plan steken, en ik zal er voortdurend aan werken, totdat ik zie, dat het lukt. Ik zal volhouden, totdat ik zegevier. Maar alle godsdienst, die een mens heeft, wordt vaak aangetroffen in deze ambitieuze ijver, waarvan men denkt, dat deze naar de christelijke orde is. Doe dit weg en er blijft niets over. Zij zijn als de Farizeëen, die tienden gaven van munt, anijs en komijn, maar lieten de meer belangrijke zaken van de wet na, het oordeel, de barmhartigheid en de liefde van God.” –*The Ellen G. White 1888 Materials*, blz. 1374-1375.

“Allen, die van Christus willen leren, moeten ontdaan worden van menselijke wijsheid. De ziel moet worden gereinigd van alle ijdelheid en trots, en vrijgemaakt worden van alles, wat deze in bezit heeft gehouden, en Christus moet op de troon in het hart worden geplaatst. De voortdurende strijd in de ziel, die het gevolg is van egoïsme en zelfgenoegzaamheid moet worden bestraft, en nederigheid en zachtmoedigheid moeten de plaats innemen van onze natuurlijke eigendunk.” –*Sermons and Talks* 1, blz. 271-272.

2. GODS WEG LEREN

A. Welke ervaring moeten bijna allen wel eens het hoofd bieden? Psalm 69:6, 17-20.

“Wat uw angsten of beproevingen ook mogen zijn, leg uw geval voor aan de Here. Uw geest zal gesterkt worden om vol te houden. De weg zal voor u geopend worden om u vrij te maken uit verwarring en moeilijkheden.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 279.

B. Beschrijf, hoe wij moeten beginnen, met deze werkelijkheid in gedachte, met betrekking tot iemand, die een fout heeft gemaakt. Galaten 6:1; Matthéüs 18:15.

“Als u bedroefd bent, omdat uw burens of vrienden hun eigen hart schade berokkenen, als zij overvallen zijn door schuld, volg dan de Bijbelse regel. ‘Ga heen en bestraf hem tussen u en hem alleen’ (Matthéüs 18:15). Als u naar degene gaat, waarvan u denkt, dat hij een fout heeft gemaakt, zorg er dan voor, dat u in een zachtmoedige en nederige geest spreekt; want de toorn des mensen bewerkt de gerechtigheid Gods niet. De dwaling kan op geen andere manier worden hersteld dan in de geest van zachtmoedigheid, zachtheid en tedere liefde. Wees voorzichtig in uw manier van doen. Vermijd alles, uiterlijk, gebaar, woord of toon, dat naar trots of zelfgenoegzaamheid ruikt. Bescherm uzelf voor een woord of blik, die uzelf zou verheffen, of uw goedheid en gerechtigheid zou stellen tegenover hun tekortkomingen. Pas op voor de meest afstandelijke benadering van minachting, aanmatiging of verachting. Vermijd zorgvuldig elke schijn van boosheid; en hoewel u duidelijk spreekt, laat er geen smaad zijn, geen honende beschuldiging, geen blijk van warmte dan die van oprechte liefde. Laat er vooral geen schaduw zijn van haat of kwade wil, geen bitterheid of zuurheid van uitdrukking. Niets dan vriendelijkheid en zachtheid kan stromen uit een hart van liefde. Toch hoeven al deze kostbare vruchten u er niet van te weerhouden op de meest ernstige, plechtige manier te spreken, alsof engelen hun ogen op u richtten en u handelde met betrekking tot het komende oordeel. Houd in gedachten, dat het succes van terechtwijzen in hoge mate afhangt van de geest, waarin deze wordt gegeven. Verwaarloos het oprechte gebed niet, dat u een nederige geest zult hebben, en dat engelen van God voor u mogen uitgaan om te werken aan de harten, die u probeert te bereiken, en deze zo verzachten door hemelse indrukken, die uw inspanningen kunnen helpen. Als er iets goeds wordt bereikt, komt dit niet door uzelf. God alleen moet verhoogd worden. God alleen heeft het allemaal gedaan.” –*Testimonies for the Church* 2, blz. 52-53.

3. DE GOUDEN REGEL VAN EEN GESPREK

- A. Wat moet ons helpen de verleiding te weerstaan om anderen over de fouten van iemand anders te vertellen? Lukas 6:31; Spreuken 25:9.**
-

“U hebt uzelf verontschuldigd voor het kwaadspreken over uw broeder of zuster of naaste tegen anderen, voordat u naar hem toe bent gegaan en de stappen ondernam, die God absoluut geboden heeft. U zegt: “Wel, ik sprak met niemand, totdat ik zo belast was, dat ik het niet kon nalaten.” Wat belastte u? Was het niet een duidelijke veronachtzaming van uw eigen plicht, van een zo zegt de Here? U bevond zich onder de schuld van de zonde, omdat u de overtreder niet ging vertellen tussen u en hem alleen, wat zijn fout was. Toen u dit niet deed, was u God ongehoorzaam, hoe zou u anders dan belast kunnen worden, tenzij uw hart verhard was, terwijl u het gebod van God vertrapte en in uw hart uw broeder of naaste haatte? En op welke manier ontlastte u uzelf? God berispt u voor een zonde van nalatigheid door uw broeder zijn fout niet te vertellen, en u zich verontschuldigt en uzelf troost door een zonde van nalatigheid te begaan door de fouten van uw broeder aan iemand anders te vertellen! Is dit de juiste manier om zielenrust te verkrijgen door zonde te begaan?” –*Testimonies for the Church 2, blz. 53.*

- B. Hoe zou die persoon kunnen reageren, als wij iemand met zijn fout aankomen? Spreuken 14:16. Maar wat is onze plicht, ongeacht het risico?**
-

“Help hen, die gedwaald hebben, door van uw ervaringen te vertellen. Laat hun zien hoe, toen u ernstige fouten maakte, geduld, vriendelijkheid en hulpvaardigheid van de kant van uw medewerkers u hoop en moed gaf.” –*De Weg tot Gezondheid, blz. 425.*

“Al uw inspanningen om de dwalende te redden kunnen vergeefs zijn. Zij kunnen u kwaad met goed vergelden. Zij kunnen misschien eerder woede opwekken dan overtuiging. Wat als zij niet naar een goed doel luisteren en de slechte weg volgen, die zij zijn begonnen? Dit zal regelmatig voorkomen. Soms zal de mildste en tederste terechtwijzing geen goed effect hebben. In dat geval zal de zegen, die u een ander wilde laten ontvangen door een weg van gerechtigheid te volgen, door op te houden met kwaad te doen en te leren goed te doen, terugkeren naar uw eigen hart. Als de dwalenden volharden in zonde, behandel hen dan vriendelijk en laat hen over aan uw hemelse Vader. U hebt uw ziel bevrijd; hun zonde rust niet langer op u; u bent nu geen deelhebber aan hun zonde.” –*Testimonies for the Church 2, blz. 53-54.*

4. DOOR ONZE EIGEN ZWAKHEID VERNEDERD**A. Waarom moeten wij de cultuur van laster overwinnen? Titus 3:2; Jakobus 4:11.**

“Spreek geen kwaad van iemand. Hoor geen kwaad van iemand. Als er geen toehoorders zijn, zullen er geen kwaadsprekers zijn. Als iemand kwaadspreekt in uw aanwezigheid, toets hem. Weiger hem te horen, hoewel zijn manier van doen altijd zo zacht is en zijn spraak mild. Hij kan trouw belijden, en toch bedekte hints geven en de persoon in het donker kwellen.

Weiger resoluut te luisteren, hoewel de fluisteraar klaagt, dat hij wordt belast, totdat hij spreekt. Inderdaad belast! Met een vervloekt geheim, dat goede vrienden scheidt. Ga, belaste mensen, en bevrijdt u van uw last op de door God aangewezen manier. Ga eerst uw broeder vertellen wat zijn fout is, tussen u en hem alleen.” –*Testimonies for the Church 2, blz. 54.*

B. Wat gebeurt er alleen, als de schuldige weigert er acht op te slaan? Matthéüs 18:16-17.

“Als dit niet lukt, neem dan één of twee vrienden mee en vertel het hem in hun bijzijn. Als deze stappen mislukken, vertel het aan de gemeente. Geen enkele ongelovige mag bekend worden gemaakt met de geringste bijzonderheid van de zaak. Het aan de gemeente vertellen is de laatste stap, die moet worden genomen. Maak het niet bekend aan de vijanden van ons geloof.” –*Testimonies for the Church 2, blz. 54.*

C. Leg uit, wat echt herstel kan maken of breken. Galaten 6:2-3.

“Bedenk, dat het herstelwerk onze last moet zijn. Dit werk moet niet gedaan worden op een trotse, aandringende, meesterlijke manier. Zeg niet op uw manier: “Ik heb de kracht, en ik zal die gebruiken”, en strooi beschuldigingen over de dwalende... Het werk, dat wij voor onze broeders en zusters moeten doen, is hen niet terzijde te schuiven, hen niet tot ontmoediging of wanhoop te dwingen door te zeggen: “U hebt mij teleurgesteld en ik zal niet proberen u te helpen.” Hij, die zichzelf verheft als vol wijsheid en kracht, en iemand terneerdrukt, die onderdrukt en bedroefd is en hulp verlangt, toont de geest van de Farizeeër en omhult zichzelf met de mantel van zijn eigen zelf gevormde waardigheid. In zijn geest dankt hij God, dat hij niet is zoals andere mensen, en veronderstelt, dat zijn handelwijze prijzenswaardig is en dat hij te sterk is om verleid te worden. (Zie Galaten 6:3).” –*Testimonies for the Church 6, blz. 398-399.*

5. DIEPERE NEDERIGHEID LEREN

- A. Hoe kunnen wij voorkomen, dat we ons getuigenis voor Christus bederven? Galaten 6:4-5.**

“Een van de grootste vloeken in onze wereld (en dat ziet men overal in de gemeenten en in de maatschappij) is de zucht om te overheersen. Mensen laten zich geheel in beslag nemen door hun streven zich macht en populariteit te verschaffen. Deze geest heeft zich tot onze smart en schande ook geopenbaard in de rijen van Sabbatvierders. Maar geestelijk succes verkrijgen alleen zij, die in de school van Christus zachtmoedigheid en ootmoed hebben geleerd.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 3, blz. 46.*

“Wie zichzelf in beoordelingsvermogen en ervaring hoger acht dan zijn broeders en hun raad en vermaningen veracht, toont daarmee aan, dat hij een gevaarlijke dwaling koestert. Het hart is bedrieglijk. Hij moet zijn karakter en leven aan de hand van de Bijbelse maatstaf toetsen... Ieder mens moet uiteindelijk voor zichzelf staan; niet luisteren naar de mening van de partij, die hem steunt of tegenwerkt, niet naar de mening van wie dan ook, maar naar zijn eigen ware karakter in Gods oog.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 201.*

- B. Hoe kan onze invloed anderen echte hoop geven? Galaten 6:6-10.**

“Tot aan het oordeel zult u nooit de invloed van een vriendelijke, doordachte handelwijze tegenover de dwalende, de onredelijke, de onwaardige te weten komen. Wanneer wij ondankbaarheid en verraad van heilig vertrouwen ontmoeten, worden wij tot ontevredenheid of ontstemming geprikkeld. Dit verwacht de schuldige, hij is erop voorbereid. Maar vriendelijke verdraagzaamheid wekt verbazing en roept betere impulsen wakker en het verlangen naar een beter leven.” –*De Weg tot Gezondheid, blz. 425.*

VRIJDAG

17 december

TERUGBLIK

1. Welk kenmerk van Lucifer moet in elke christen worden uitgeroeid?
2. Wat moet ik eerst overwegen, voordat ik erover nadenk om iemand anders te corrigeren?
3. Waarom kan ik niet met de eer strijken, ook al lijkt het erop dat mijn woorden iemand helpen?
4. Op welke tijden kan ik mij misschien schuldig hebben gemaakt aan het steunen van een cultuur van laster?
5. Waarom kunnen de meest nederige tijden in mijn leven de beste voor mij geweest zijn?

Het kruis verheffen

Tekst om te onthouden: “Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onze Heere Jezus Christus; door Wie de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld” (Galaten 6:14).

“Terwijl Christus aan het kruis hing, was Hij het evangelie... Moeten onze gemeentelieden hun ogen niet gericht houden op een gekruisigde en opgestane Heiland, in Wie hun hoop op eeuwig leven is gevestigd? Dit is onze boodschap, ons argument, onze leerstelling, onze waarschuwing voor onboetvaardigen, onze bemoediging voor treurenden, de hoop voor elke gelovige.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 533.

Aanvullende studie : –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 149-155.

ZONDAG

19 december

1. DE BETEKENIS VAN EEN BEKWAME BEDIENING

A. Wat valt op bij de bediening van Paulus? 2 Korinthe 3:2, 6-9.

“Ofschoon er in deze tijd veel predikers zijn, is er een groot tekort aan bekwame, heilige evangeliedienaren, mannen in wier hart de liefde van Christus woont. Hoogmoed, zelfvoldaanheid, wereldsgezindheid, vitlust, verbitterdheid en afgunst zijn de vruchten bij velen, die de godsdienst van Christus belijden. In scherp contrast met het leven van de Heiland, legt hun leven dikwijls een treurig getuigenis af van het karakter van de geestelijke arbeid, waaronder zij werden bekeerd.

Er kan een mens geen grotere eer te beurt vallen dan door God als een bekwame dienaar van het evangelie te worden aangenomen. Maar zij, die door de Heere met kracht en succes in Zijn werk worden gezegend, zetten geen hoge borst op. Zij erkennen hun volle afhankelijkheid van Hem, in het besef, dat zij van zichzelf geen macht bezitten.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 243.

B. Wat gebeurde er in Galatië, dat een gebrek aan begrip toonde van ware bediening van de kant van de valse leraren? Galaten 6:12-13.

2. DE KRUISIGING NAAR VOREN BRENGEN

- A. Leg uit, wat er gebeurt, als wij onze geest en ons hart richten op het nadenken over het offer van Christus ten behoeve van ons. Johannes 1:29.**
-

“Wanneer zondaars ertoe gebracht kunnen worden om ernstig naar het kruis te zien, en wanneer zij een volle blik op de gekruisigde Heiland kunnen werpen, zullen zij zich de diepte van Gods ontferming en de schandelijke van hun zonde bewust worden.

Christus' dood bewijst Gods grote liefde voor de mensen. Ze is het onderpand van onze verlossing. De christen het kruis te ontnemen staat gelijk met de zon aan de hemel te bedekken. Het kruis brengt ons nader tot God, daar het ons met Hem verzoent. Met de bewogen ontferming van de liefde eens vaders ziet Jehova neer op het lijden, dat Zijn Zoon verdroeg om het mensdom van de eeuwige dood te redden, en neemt Hij ons aan in de Geliefde.

Zonder het kruis zou de mens geen verbinding met de Vader kunnen hebben. Ons aller hoop is daarop gevestigd. Het licht van de liefde van de Heiland straalt daarvandaan uit. En wanneer de zondaar aan de voet van het kruis opziet naar Degene, die stierf om hem te redden, mag hij de volheid der blijdschap smaken, want zijn zonden zijn vergeven. In het geloof neerknielend bij het kruis, heeft hij de hoogste plaats bereikt, die de mens kan bereiken.

Door het kruis weten wij, dat de hemelse Vader ons liefheeft met een oneindige liefde.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 154-155.*

- B. Maar wat kwam Paulus tegen, toen hij het kruis naar voren bracht? 1 Korinthe 1:22-23.**
-

“Naar de voorstelling van het mensdom van onze tijd is het kruis van Golgotha door heilige gedenkwaardigheden omgeven. Heilige voorstellingen zijn met de tonelen van de kruisiging verbonden. Maar in Paulus' dagen bekeek men het kruis met gevoelens van afschuif en ontzetting. Iemand, die de dood aan het kruis had gevonden voor te stellen als de Redder van de mensheid, zou natuurlijk spot en tegenstand uitlokken.

Paulus wist wel hoe zijn boodschap, zowel door de Joden als door de Grieken te Corinthe, zou worden opgenomen. ‘Wij prediken een gekruisigde Christus’, erkende hij, ‘voor de Joden een aanstoot, voor heidenen een dwaasheid’ (1 Korinthe 1:23). Onder de Joodse toehoorders waren er velen, die zich aan de boodschap, die Paulus verkondigde, zouden ergeren. Naar de mening van de Grieken zouden zijn woorden ongerijmde dwaasheid zijn. Men zou hem als een zwakzinnige aanmerken, wanneer hij zou trachten te betogen, dat het kruis in enigerlei verband kon staan met de geestelijke verheffing van het geslacht of de redding van het mensdom.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 181.*

3. KRACHTIGER DAN WIJ BESEFFEN

A. Wat predikte Paulus niet alleen, ondanks tegenstand, maar verheerlijkte hij feitelijk het hoogst? Galaten 6:14. Waarom?

“Maar voor Paulus was het kruis het enige voorwerp van het hoogste belang. Sinds hij zijn loopbaan als vervolger van de volgelingen van de gekruisigde Nazarener had beëindigd, had hij nooit opgehouden te roemen in het kruis. In die tijd was hem een openbaring van Gods oneindige liefde gegeven, zoals deze zich openbaarde in de dood van Christus. Een wonderbare omwenteling had in zijn leven plaatsgevonden, die al zijn plannen en doelstellingen in overeenstemming met de hemel bracht. Vanaf dat ogenblik was hij een nieuw mens in Christus. Hij wist uit persoonlijke ervaring dat, wanneer een zondaar eenmaal de liefde des Vaders aanschouwt, zoals deze in het offer van zijn Zoon tot uitdrukking komt, en zich openstelt voor de goddelijke invloed, een verandering des harten plaatsvindt, en Christus voortaan alles in allen is.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 181.*

“Het kruis, het kruis; verhef het... en als u het verheft, zult u verbaasd zijn te ontdekken, dat het u verheft, het ondersteunt u. Bij tegenspoed, ontbering en verdriet zal het een kracht en een steun voor u zijn. U zult merken, dat het allemaal samengaat met barmhartigheid, mededogen, sympathie en onuitsprekelijke liefde. Het zal u een belofte van onsterfelijkheid bewijzen.” –*Testimonies for the Church 2, blz. 47.*

B. Hoe verklaart de psalmist de ontbering van het kruis? Psalm 85:11.

“Wanneer de zondaar Jezus ziet, zoals Hij is, nemen hoop en zekerheid bezit van het hart. De hulpeloze ziel werpt zich zonder terughouding op Jezus. Niemand kan bij het zien op Jezus Christus en Dien gekruisigd nog twijfel koesteren. Het ongeloof is verdwenen...

Het offer werd gebracht met de bedoeling de mens zijn oorspronkelijke volmaaktheid terug te geven. Ja, meer nog, het werd gebracht om in hem een algehele karakterverandering tot stand te brengen, door hem meer dan overwinnaar te maken...

Christus verklaart: “En Ik, wanneer Ik van de aarde verhoogd ben, zal hen tot Mij trekken”. Als het kruis geen invloed ten gunste ervan vindt, schept het invloed. Door opeenvolgende geslachten is de waarheid voor deze tijd geopenbaard als tegenwoordige waarheid. Christus aan het kruis was het middel, waardoor genade en waarheid elkaar hebben ontmoet, gerechtigheid en vrede elkaar hebben omhelsd. Dit is het middel, dat de wereld beroert.” –*Bijbelkommentaar, blz. 533-534.*

4. EEN VOORUITZICHT ALS GEEN ANDER**A. Hoe verandert het nadenken over het kruis ons leven? Johannes 12:32.**

“Wanneer de geest wordt aangetrokken tot het kruis van Golgotha, wordt Christus door een onvolmaakt zicht onderscheiden aan het schandelijke kruis. Waarom stierf Hij? Als gevolg van zonde. Wat is zonde? De overtreding van de wet. Dan zijn de ogen open om het karakter van de zonde te zien. De wet is overtreden, maar kan de overtreder niet vergeven. Het is onze tuchtmeester, die tot straf veroordeelt. Waar is de remedie? De wet drijft ons tot Christus, die aan het kruis werd gehangen, zodat Hij in staat zou zijn om Zijn gerechtigheid aan de gevallen, zondige mens te schenken, en om zo mensen aan Zijn Vader te presenteren in Zijn rechtvaardige karakter.” –*Selected Messages 1*, blz. 341.

“Jezus ziet de schuld van het verleden en spreekt vergeving uit, en wij moeten Hem niet ontteren door aan Zijn liefde te twijfelen. Dit schuldgevoel moet aan de voet van het kruis van Golgotha worden gelegd. Het gevoel van zondigheid heeft de bronnen van leven en waar geluk vergiftigd. Nu zegt Jezus: “Leg het allemaal op Mij. Ik zal uw zonden nemen; Ik zal u vrede geven. Verban niet langer uw zelfrespect, want Ik heb u gekocht met de prijs van Mijn eigen bloed. Gij zijt van Mij. Uw verzwakte wil zal Ik versterken; uw berouw over de zonde zal Ik verwijderen.” Wend dan uw dankbare hart, bevend van onzekerheid, tot Hem en leg beslag op de hoop, die u voor ogen staat. God aanvaardt uw gebroken, berouwvolle hart en schenkt u gratis vergeving. Hij biedt aan om u in Zijn gezin aan te nemen, met Zijn genade uw zwakheid te helpen, en de dierbare Heiland zal u stap voor stap leiden, u legt uw hand in de Zijne en u laat u door Hem leiden.” –*That I May Know Him*, blz. 241.

B. Hoe beïnvloedt dit onze houding en hoe verheft dit ons geestelijk? Job 23:16.

“Kijk, o kijk naar het kruis van Golgotha; aanschouw het koninklijke slachtoffer, dat lijdt voor u...

De Zoon van God werd verworpen en veracht omwille van ons. Kunt u, met het volle zicht op het kruis, met het oog van het geloof het lijden van Christus aanschouwend, uw verhaal van wee, uw beproevingen vertellen? Kunt u de wraak van uw vijanden in uw hart koesteren, terwijl het gebed van Christus komt van Zijn bleke en trillende lippen voor Zijn beschimpers, Zijn moordenaars: ‘Vader, vergeef het hun, want zij weten niet, wat zij doen’ (Lukas 23:34)” –*That I May Know Him*, blz. 65.

5. EEN NIEUW SCHEPSEL

- A. Hoe besluit Paulus zijn brief aan de Galaten? Galaten 6:15-18. Welk effect had deze op hen?**

“Toen Paulus het evangelie van Jezus Christus ontving, maakte het hem tot een nieuw schepsel. Hij was veranderd; de waarheid, die in zijn ziel geplant was, gaf hem zo’n geloof en moed als volgeling van Christus, dat geen tegenstand hem kon bewegen, geen lijden hem ontmoedigde.” –*Faith and Works*, blz. 33.

“De ernstige waarschuwingen van de apostel waren niet tevergeefs. De Geest werkte met grote kracht, en velen wier voet had gewandeld op vreemde wegen, keerden tot hun eerste geloof in het evangelie terug. Voortaan bleven zij standvastig in de vrijheid, waarmee Christus hen had vrijgemaakt. In hun leven openbaarden zich de vruchten van de Geest, ‘liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing’. Gods naam werd verheerlijkt, en velen uit Die gehele streek werden aan het getal der gelovigen toegevoegd.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 284.

- B. Wat is deze brief om nu op ons hart indruk te maken? Matthéüs 16:24-26.**

“Kan het ons verwonderen, dat Paulus uitroept: ‘Maar ik moge ervoor bewaard blijven te roemen anders dan in het kruis van onze Heer Jezus Christus?’ (Galaten 6:14). Het is ook ons voorrecht te roemen in het kruis, ons voorrecht om onszelf geheel te geven aan Hem, die Zichzelf gaf voor ons. Dan mogen we, beschenen door het licht, dat van Golgotha stroomt, voortgaan om dit licht te openbaren aan hen, die in duisternis zijn.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 155.

VRIJDAG

24 december

TERUGBLIK

1. Vergelijk de bediening van Paulus met die van de valse leraren in Galatië.
2. Hoe moeten de gebeurtenissen van Golgotha mij op een machtige manier beïnvloeden?
3. Waarom is het een zegen om het kruis voortdurend voor ogen te houden?
4. Wat gebeurt er met mijn problemen en ergernissen, als ik naar het kruis kijk?
5. Hoe kan deze boodschap mij doen herleven, zoals bij de Galaten?

Eerste Sabbatgaven

2 oktober, voor
een kerkgebouw in
Odessa, Oekraïne

6 november, voor
literatuur voor
behoefte velden

4 december, voor
het kerkgebouw in
Szentes, Hongarije